Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/87/EY,

annettu 13 päivänä lokakuuta 2003,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta ►M9 unionissa ◄ ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/101/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004	L 338	18	13.11.2004
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/101/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008	L 8	3	13.1.2009
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009	L 87	109	31.3.2009
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009	L 140	63	5.6.2009
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1359/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013	L 343	1	19.12.2013
►M6	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 421/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014	L 129	1	30.4.2014
►M7	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015	L 264	1	9.10.2015
►M8	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2392, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017	L 350	7	29.12.2017
►M9	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018	L 76	3	19.3.2018

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

►A1	Kroatian liittymissopimus (2012)	L 112	21	24.4.2012

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 140, 14.5.2014, s. 177 (421/2014)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/87/EY,

annettu 13 päivänä lokakuuta 2003,

kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta ►M9 unionissa ◄ ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

▼M2

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

▼B

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä ►M9 unionissa ◄ (jäljempänä ’►M9 EU:n päästökauppajärjestelmä ◄’) kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

▼M4

Lisäksi tässä direktiivissä säädetään kasvihuonekaasujen päästövähennysten lisäämisestä siten, että voidaan auttaa saavuttamaan vähennysten tasot, joita pidetään tieteellisesti välttämättöminä vaarallisen ilmastonmuutoksen välttämiseksi.

Tässä direktiivissä annetaan myös säännökset, jotka koskevat sellaisen tiukemman, 20 prosenttia ylittävän ►M9 unionin ◄ vähennyssitoumuksen arviointia ja täytäntöönpanoa, jota sovelletaan ►M9 unionin ◄ hyväksyttyä kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, joka johtaa 9 artiklassa vaadittuja suurempiin kasvihuonekaasujen päästöjen päästövähennyksiin, kuten ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymästä 30 prosentin sitoumuksesta.

▼B

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan liitteessä I luetelluista toiminnoista aiheutuviin päästöihin ja liitteessä II lueteltuihin kasvihuonekaasuihin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivistä 96/61/EY johtuvien vaatimusten soveltamista.

▼M2

3. Tämän direktiivin soveltamisen Gibraltarin lentoasemaan ei katsota vaikuttavan Espanjan kuningaskunnan tai Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudelliseen asemaan riidassa siitä, minkä valtion suvereniteetin alaisuuteen alue, jolla tämä lentoasema sijaitsee, kuuluu.

▼B

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’päästöoikeudella’ ainoastaan tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi määritettyä ja tämän direktiivin säännösten mukaisesti siirrettävissä olevaa oikeutta päästää ympäristöön yhtä hiilidioksiditonnia vastaava määrä tiettynä ajanjaksona;

▼M2

b) ’päästöillä’ jonkin laitoksen lähteistä ilmaan päästettyjä kasvihuonekaasuja tai liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävästä ilma-aluksesta ympäristöön päästettyjä tiettyjä tähän toimintaan liittyviä kaasuja;

▼M4

c) ’kasvihuonekaasuilla’ liitteessä II lueteltuja kaasuja ja muita ilmakehän sekä luonnollisia että ihmisen toiminnan aiheuttamia kaasumaisia ainesosia, jotka ottavat vastaan ja lähettävät edelleen infrapunasäteilyä;

▼B

d) ’kasvihuonekaasujen päästöluvalla’ 5 ja 6 artiklan mukaisesti myönnettyä lupaa;

e) ’laitoksella’ kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti yhteydessä laitoksella suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;

f) ’toiminnanharjoittajalla’ henkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisessä toiminnassa;

g) ’henkilöllä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;

▼M9

h) ’uudella osallistujalla’ yhtä tai useampaa liitteessä I lueteltua toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan ensimmäisen kerran kaudella, joka alkaa kolme kuukautta ennen 11 artiklan 1 kohdan mukaisen luettelon toimittamisen määräaikaa, ja päättyy kolme kuukautta ennen kyseisen artiklan mukaisen seuraavan luettelon toimittamisen määräaikaa;

▼B

i) ’yleisöllä’ yhtä tai useampaa henkilöä ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

j) ’hiilidioksiditonnia vastaavalla määrällä’ tai ’hiilidioksidiekvivalenttitonnilla’ yhtä tonnia hiilidioksidia (CO_2) tai minkä tahansa muun liitteessä II luetellun kasvihuonekaasun määrää, jolla on vastaava vaikutus maapallon lämpenemiseen;

▼**M1**

k) ’liitteen I osapuolella’ ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) liitteessä I mainittua osapuolta, joka on ratifioinut Kioton pöytäkirjan sen 1 artiklan 7 kohdassa määrätyllä tavalla;

l) ’hanketoiminnalla’ hanketoimintaa, jonka yksi tai useampi liitteen I osapuoli on hyväksynyt Kioton pöytäkirjan 6 tai 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

m) ’päästövähennysyksiköllä’ yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 6 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

n) ’sertifioidulla päästövähennyksellä’ yksikköä, joka myönnetään Kioton pöytäkirjan 12 artiklan ja UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti;

▼**M2**

o) ’ilma-aluksen käyttäjällä’ henkilöä, joka käyttää ilma-alusta sen suorittaessa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, tai jos kyseinen henkilö ei ole tiedossa tai ilma-aluksen omistaja ei ole yksilöinyt käyttäjää, ilma-aluksen omistajaa;

p) ’kaupallisen lentoliikenteen harjoittajalla’ toiminnanharjoittajaa, joka tarjoaa korvausta vastaan säännöllisiä tai muita kuin säännöllisiä lentoliikennepalveluja matkustajien, rahdin tai postin kuljettamiseksi;

q) ’hallinnoivalla jäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, joka on 18 a artiklan mukaisesti vastuussa ►**M9** EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ hallinnoinnista tietyn ilma-aluksen käyttäjän osalta;

r) ’ilmailusta aiheutuvilla päästöillä’ kaikkien liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvien, jäsenvaltion alueella sijaitsevalta lentopaikalta lähtevien tai tällaiselle lentopaikalle kolmannesta maasta saapuvien lentojen päästöjä;

s) ’ilmailun aiemmilla päästöillä’ liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan käytettävien ilma-alusten vuosien 2004, 2005 ja 2006 keskimääräisiä vuotuisia päästöjä;

▼**M4**

t) ’poltolla’ polttoaineiden hapetusta riippumatta tavasta, jolla tällä prosessilla tuotettua lämpöä, sähköä tai mekaanista energiaa käytetään, ja muuta tähän välittömästi liittyvää toimintaa, mukaan luettuna savukaasun puhdistus;

u) ’sähköntuottajalla’ laitosta, joka on tuottanut 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sen jälkeen sähköä myytäväksi kolmansille osapuolille ja jossa ei suoriteta muuta liitteessä I lueteltua toimintaa kuin polttoaineiden polttoa.

▼M2

II LUKU

ILMAILU

3 a artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä on sovellettava liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan liittyvien päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.

3 b artikla

Ilmailutoiminta

Komissio laatii viimeistään 2 päivänä elokuuta 2009 ►M9 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä ◄ noudattaen suuntaviivat, jotka koskevat liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan yksityiskohtaista tulkintaa.

3 c artikla

Ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä

1. Ilma-alusten käyttäjille 1 päivän tammikuuta 2012 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välillä jaettavien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 97 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä.

2. Tämän direktiivin ►M9 13 artiklassa ◄ tarkoitettuna, 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavana kautena ja, mikäli 30 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun perusteella ei tehdä mitään muutoksia, kunakin sitä seuraavana kautena ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärä on 95 prosenttia ilmailun aiemmista päästöistä kerrottuna kauteen kuuluvien vuosien määrällä.

Prosenttiosuutta voidaan tarkistaa osana tämän direktiivin yleistä uudelleentarkastelua.

3. Komissio tarkastelee uudelleen ilma-alusten käyttäjille myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärää 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

▼M8

3 a. Euroopan talousalueen (ETA) ulkopuolisissa maissa sijaitsevista lentopaikoista 31 päivän joulukuuta 2023 jälkeen saapuvan tai niistä lähtevän ilmailutoiminnan päästöoikeuksien jakamista tarkastellaan uudelleen 28 b artiklassa tarkoitetun mukaisesti.

▼M2

4. Komissio tekee päätöksen ilmailun aiemmista päästöistä parhaiden saatavilla olevien tietojen perusteella, todellisiin liikennetietoihin perustuvat arviot mukaan luettuina, viimeistään 2 päivänä elokuuta 2009. Kyseistä päätöstä tarkastellaan 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa.

3 d artikla

Ilmailun päästöoikeuksien jakomenettely huutokaupalla

1. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna kautena on 15 prosenttia päästöoikeuksista myytävä huutokaupalla.

▼**M8**

2. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen 15 prosenttia päästöoikeuksista on myytävä huutokaupalla. Komissio tekee tutkimuksen ilmailualan mahdollisuuksista siirtää hiilidioksidiin liittyviä kustannuksia asiakkailleen ottaen huomioon ►**M9** EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ ja kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) kehittämän maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen. Tutkimuksessa on arvioitava ilmailualan mahdollisuudet siirtää vaadittujen päästöyksikköjen kustannukset verraten tätä eri toimialoihin ja energia-alaan tarkoituksena tehdä ehdotus huutokaupattavan osuuden kasvattamiseksi 28 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun mukaisesti ottaen huomioon kustannusten siirrosta tehty analyysi ja mukauttaminen muihin aloihin sekä eri liikennemuotojen välinen kilpailukyky.

▼**M9**

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi yksityiskohtaisin järjestelyin, jotka koskevat tämän artiklan 1 ja 2 kohdan tai 3 f artiklan 8 kohdan mukaisesti jäsenvaltioissa järjestettäviä ilmailun päästöoikeuksien huutokauppoja. Kunkin jäsenvaltion on myytävä päästöoikeuksia kunakin kautena huutokaupalla määrä, joka on suhteessa kyseisen jäsenvaltion osuuteen kaikkien jäsenvaltioiden ilmailun viitevuonna aiheuttamista kokonaispäästöistä, joista on raportoitu 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja jotka on todennettu 15 artiklan mukaisesti. Edellä 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden viitevuosi on 2010, ja kunkin sitä seuraavan 3 c artiklassa tarkoitetun kauden viitevuosi on se kalenterivuosi, joka päättyy 24 kuukautta ennen huutokaupan kohteena olevan kauden alkua. Delegoiduilla säädöksillä on varmistettava, että 10 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä periaatteita noudatetaan.

▼**M8**

4. Kaikki päästöoikeuksien huutokaupasta saadut tulot olisi käytettävä ilmastonmuutoksen torjumiseen unionissa ja kolmansissa maissa, muun muassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen, ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseen unionissa ja kolmansissa maissa, etenkin kehitysmaissa, vaikutusten lieventämiseen ja sopeutumiseen liittyvän tutkimuksen ja kehitystyön rahoittamiseen, myös erityisesti ilmailun ja lentoliikenteen aloilla, päästöjen vähentämiseen tukemalla vähäpäästöistä liikennettä sekä ►**M9** EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ hallinnoinnista aiheutuvien kulujen kattamiseen. Huutokaupasta saatuja tuloja olisi käytettävä myös yhteisten hankkeiden rahoittamiseen ilmailualan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, kuten eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeen (SESAR) yhteisyritys ja yhteiset Clean Sky -teknologia-aloitteet, ja muut aloitteet, joilla mahdollistetaan GNSS-järjestelmän laaja käyttö satelliittinavigoinnissa ja mahdollistetaan yhteentoimivat valmiudet kaikissa jäsenvaltioissa, erityisesti sellaiset hankkeet, joilla parannetaan lentosuunnistusinfrastruktuuria, lentosuunnistuspalvelujen tarjoamista ja ilmatilan käyttöä. Huutokaupasta saaduilla tuloilla voidaan rahoittaa myös energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävää maailmanlaajuista rahastoa sekä metsien hävittämistä estäviä toimenpiteitä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä jäsenvaltioihin, jotka käyttävät kyseisiä tuloja yhdeksännen tutkimuksen puiteohjelman mukaisten tutkimus- ja innovointiohjelmien tai -aloitteiden yhteisrahoitukseen. Tämän direktiivin mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saatujen tulojen käyttöä koskeva avoimuus on olennaista unionin sitoumusten täyttämisessä.

▼M8

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella toteuttamistaan toimista.

▼M2

5. Tietojen ilmoittaminen komissiolle tämän direktiivin mukaisesti ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.

3 e artikla

Päästöoikeuksien jakaminen ja myöntäminen ilma-alusten käyttäjille

1. Ilma-alusten käyttäjät voivat hakea maksutta jaettavia ilmailun päästöoikeuksia kullekin 3 c artiklassa tarkoitetulle kaudelle. Hakemus voidaan tehdä toimittamalla hallinnoivan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen ilma-aluksen käyttäjän harjoittamaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa koskevat todennetut tonnikilometritiedot kyseiseltä tarkkailuvuodelta. Tässä artiklassa tarkkailuvuodella tarkoitetaan kalenterivuotta, joka päättyy 24 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua liitteiden IV ja V mukaisesti, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta vuotta 2010. Hakemus on tehtävä vähintään 21 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2011.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdan mukaisesti vastaanotetut hakemukset komissiolle vähintään 18 kuukautta ennen hakemuksen kohteena olevan kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011.

3. Vähintään 15 kuukautta ennen kunkin 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden alkua, tai 3 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kauden osalta viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2011, komissio laskee:

a) kyseiselle kaudelle 3 c artiklan mukaisesti jaettavien ilmailun päästöoikeuksien kokonaismäärän;

b) kyseisellä kaudella 3 d artiklan mukaisesti huutokaupattavien ilmailun päästöoikeuksien määrän;

c) kyseisellä kaudella 3 f artiklan 1 kohdan mukaisesti ilma-alusten käyttäjiä varten erityisvarannossa olevien ilmailun päästöoikeuksien määrän;

d) kyseisellä kaudella maksutta myönnettävien ilmailun päästöoikeuksien määrän vähentämällä b ja c alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien määrän a alakohdassa päätetystä päästöoikeuksien kokonaismäärästä; ja

e) vertailuluvun, jonka mukaisesti maksuttomat päästöoikeudet jaetaan ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 2 kohdan mukaisesti, ja tekee päätöksen, jossa nämä määrät vahvistetaan.

Edellä e alakohdassa tarkoitettu päästöoikeuksina tonnikilometriä kohden ilmaistu vertailuluku on laskettava jakamalla d alakohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien määrä komissiolle 2 kohdan mukaisesti toimitetuissa hakemuksissa mainittujen tonnikilometritietojen summalla.

▼M2

4. Kunkin hallinnoivan jäsenvaltion on laskettava ja julkaistava seuraavat tiedot kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio tekee 3 kohdassa tarkoitetun päätöksen:

a) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle, jonka hakemus on toimitettu komissiolle 2 kohdan mukaisesti, kyseisellä kaudella jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu kertomalla hakemuksessa ilmoitetut tonnikilometritiedot 3 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla vertailuluvulla; ja

b) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle kunakin vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka määritetään jakamalla käyttäjälle kyseisellä kaudella jaettujen a alakohdan mukaisesti laskettujen päästöoikeuksien kokonaismäärä siihen kauteen kuuluvien vuosien määrällä, jonka aikana ilma-aluksen käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa.

5. Hallinnoivan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä kullekin ilma-aluksen käyttäjälle tälle kyseisenä vuonna tämän artiklan tai 3 f artiklan mukaisesti jaetut päästöoikeudet viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2012 ja kunkin seuraavan vuoden helmikuun 28 päivään mennessä.

3 f artikla

Erityisvaranto tiettyjä ilma-alusten käyttäjiä varten

1. Kunakin 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kautena 3 prosenttia jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä on siirrettävä erityisvarantoon sellaisia ilma-alusten käyttäjiä varten,

a) jotka aloittavat liitteen I soveltamisalaan kuuluvan ilmailutoiminnan sen tarkkailuvuoden jälkeen, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla; tai

b) joiden tonnikilometritiedoissa on tapahtunut keskimäärin yli 18 prosentin kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä;

ja joiden a alakohdan mukainen toiminta tai b alakohdan mukainen lisätoiminta ei ole kokonaan tai osittain jatkoa toisen ilma-aluksen käyttäjän aikaisemmin harjoittamalle ilmailutoiminnalle.

2. Ilma-aluksen käyttäjä, joka täyttää 1 kohdan edellytykset, voi pyytää päästöoikeuksien maksutonta jakamista erityisvarannosta tekemällä sitä koskevan hakemuksen hallinnoivan jäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle. Hakemus on tehtävä viimeistään sen 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jota se koskee, kolmannen vuoden kesäkuun 30 päivänä.

Ilma-aluksen käyttäjälle 1 kohdan b alakohdan mukaisesti jaettavien päästöoikeuksien määrä saa olla enintään 1 000 000.

▼M2

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisessa hakemuksessa on

a) oltava liitteen IV ja V mukaisesti todennetut tonnikilometritiedot ilma-aluksen käyttäjän harjoittamasta, liitteessä I tarkoitetusta ilmailutoiminnasta, jota se on harjoittanut sen 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kauden, jota hakemus koskee, toisen kalenterivuoden aikana;

b) osoitettava, että 1 kohdan mukaiset edellytykset päästöoikeuksien saamiseksi täyttyvät;

c) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvien ilma-aluksen käyttäjien osalta ilmoitettava

i) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien prosenttimääräinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä;

ii) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien absoluuttinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä; ja

iii) kyseisen ilma-aluksen käyttäjän tonnikilometrien absoluuttinen kasvu sen tarkkailuvuoden, jota koskevat tonnikilometritiedot 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulta kaudelta on toimitettu 3 e artiklan 1 kohdan nojalla, ja kyseisen kauden toisen kalenterivuoden välillä, jos kasvu ylittää 1 kohdan b alakohdassa säädetyn prosenttiosuuden.

4. Jäsenvaltioiden on viimeistään kuuden kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksen tekemisen määräajasta toimitettava kyseisen kohdan nojalla vastaanottamansa hakemukset komissiolle.

5. Komissio päättää viimeistään 12 kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitetusta hakemuksen tekemisen määräajasta vertailumenetelmästä, jonka mukaisesti maksuttomat päästöoikeudet jaetaan ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 4 kohdan mukaisesti.

Jollei 6 kohdasta muuta johdu, vertailuluku lasketaan jakamalla erityisvarannossa olevien päästöoikeuksien määrä

a) komissiolle 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti toimitettuihin hakemuksiin sisältyvien tonnikilometritietojen kokonaismäärällä, jos kyseessä on 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä; ja

b) komissiolle 3 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuihin hakemuksiin sisältyvällä, 1 kohdan b alakohdassa määritellyn prosenttiosuuden ylittävällä tonnikilometrien absoluuttisen kasvun kokonaismäärällä, jos kyseessä on 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu vertailuluku ei saa johtaa suurempien päästöoikeuksien jakamiseen vuosittain tonnikilometriä kohden kuin 3 e artiklan 4 kohdan nojalla ilma-alusten käyttäjille vuosittain jaetut päästöoikeudet tonnikilometriä kohden.

▼M2

7. Kunkin hallinnoivan jäsenvaltion on laskettava ja julkaistava seuraavat tiedot kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio tekee 5 kohdassa tarkoitetun päätöksen:

a) erityisvarannosta jaetut päästöoikeudet ilma-alusten käyttäjille, joiden hakemukset on toimitettu komissiolle 4 kohdan mukaisesti. Jaettavien oikeuksien määrä lasketaan kertomalla 5 kohdassa tarkoitettu vertailuluku

   i) komissiolle 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuun hakemukseen sisältyvillä tonnikilometritiedoilla, jos kyseessä on 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä;

   ii) komissiolle 3 kohdan c alakohdan iii alakohdan ja 4 kohdan nojalla toimitettuun hakemukseen sisältyvällä, 1 kohdan b alakohdassa määritellyn prosenttiosuuden ylittävällä tonnikilometrien absoluuttisella kasvulla, jos kyseessä on 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva ilma-aluksen käyttäjä; ja

b) kullekin ilma-aluksen käyttäjälle vuosittain jaettavat päästöoikeudet, jotka määritellään jakamalla a alakohdan nojalla jaetut päästöoikeudet niiden täysien kalenterivuosien lukumäärällä, jotka ovat jäljellä 3 c artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla kaudella, jota oikeuksien jakaminen koskee.

8. Jäsenvaltioiden on myytävä huutokaupalla erityisvarannosta jakamatta jääneet päästöoikeudet.

▼M9

_____

▼M2

3 g artikla

Tarkkailu- ja raportointisuunnitelmat

Hallinnoivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin ilma-aluksen käyttäjä toimittaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tarkkailusuunnitelman, jossa esitetään toimenpiteitä päästöjen ja 3 e artiklan mukaiseen hakemukseen tarvittavien tonnikilometritietojen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi, ja että toimivaltainen viranomainen hyväksyy tällaiset suunnitelmat ►M4 14 artiklassa tarkoitettujen ►M9 säädösten ◄ ◄ mukaisesti.

III LUKU

KIINTEÄT LAITOKSET

3 h artikla

Soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan muuhun liitteessä I tarkoitettuun toimintaan kuin ilmailutoimintaan liittyvien kasvihuonekaasujen päästölupien ja päästöoikeuksien jakamiseen ja myöntämiseen.

▼M4

4 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2005 mikään laitos ei harjoita liitteessä I lueteltua toimintaa, josta aiheutuu tähän toimintaan erityisesti liittyviä päästöjä, paitsi jos sen toiminnanharjoittajalla on toimivaltaisen viranomaisen 5 ja 6 artiklan mukaisesti myöntämä lupa tai jos laitos on jätetty ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ ulkopuolelle 27 artiklan nojalla. Tätä sovelletaan myös 24 artiklan nojalla sisällytettyihin laitoksiin.

▼B

5 artikla

Kasvihuonekaasujen päästölupahakemukset

Toimivaltaiselle viranomaiselle osoitetun kasvihuonekaasujen päästölupaa koskevan hakemuksen on sisällettävä kuvaus seuraavista:

a) laitos ja sen toiminnat sekä käytössä oleva teknologia,

b) raaka- ja lisäaineet, joiden käytöstä todennäköisesti aiheutuu liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjä,

c) laitoksesta aiheutuvien liitteessä I lueteltujen kaasujen päästöjen lähteet, ja

▼M4

d) päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi suunnitellut toimenpiteet 14 artiklassa tarkoitettujen ►M9 säädösten ◄ mukaisesti.

▼B

Lupahakemukseen on myös kuuluttava käytännönläheinen tiivistelmä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista yksityiskohdista.

6 artikla

Kasvihuonekaasujen päästöluvan ehdot ja sisältö

1. Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan päästää kasvihuonekaasuja koko laitoksesta tai sen osasta, jos sille on osoitettu, että toiminnanharjoittaja pystyy tarkkailemaan päästöjä ja raportoimaan niistä.

Kasvihuonekaasujen päästölupa voi koskea saman toiminnanharjoittajan samassa sijaintipaikassa olevaa yhtä tai useampaa laitosta.

▼M9

———

▼B

2. Kasvihuonekaasujen päästölupien on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;

b) kuvaus laitoksen toiminnoista ja päästöistä;

▼M4

c) 14 artiklassa tarkoitettujen ►M9 säädösten ◄ mukaiset vaatimukset täyttävä seurantasuunnitelma. Jäsenvaltiot voivat sallia, että toiminnanharjoittajat päivittävät seurantasuunnitelmia lupaa muuttamatta. Toiminnanharjoittajien on toimitettava päivitetyt seurantasuunnitelmat toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksyttäviksi;

▼B

d) päästöraportointia koskevat vaatimukset; ja

▼M2

e) velvoite palauttaa kunakin kalenterivuonna aiheutuneita, 15 artiklan mukaisesti todennettuja laitoksen kokonaispäästöjä vastaava määrä päästöoikeuksia, jotka ovat muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia, neljän kuukauden kuluessa kyseisen vuoden lopusta.

▼M4

7 artikla

Laitoksia koskevat muutokset

Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista suunnitelluista laitoksen luonteen tai toiminnan muutoksista tai laitoksen kapasiteetin lisäyksestä tai sen merkittävästä vähennyksestä, jotka voivat edellyttää kasvihuonekaasujen päästöluvan päivittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset päivittävät luvan tarvittaessa. Jos laitoksen toiminnanharjoittaja vaihtuu, toimivaltaisen viranomaisen on päivitettävä lupa ja merkittävä siihen uuden toiminnanharjoittajan nimi ja osoite.

▼M9

8 artikla

Yhteensovittaminen direktiivin 2010/75/EU kanssa

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos laitokset harjoittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ([1]) liitteeseen I sisältyvää toimintaa, kasvihuonekaasujen päästöluvan myöntämisehdot ja -menettely sovitetaan yhteen mainitussa direktiivissä säädettyjen luvan myöntämisehtojen ja -menettelyn kanssa. Tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklassa säädetyt vaatimukset voidaan sisällyttää direktiivissä 2010/75/EU säädettyihin menettelyihin.

▼M4

9 artikla

Päästöoikeuksien koko ►M9 unionin ◄ lukumäärä

Vuodesta 2013 alkaen vuosittain myönnettävien päästöoikeuksien koko ►M9 unionin ◄ lukumäärää vähennetään lineaarisesti kauden 2008–2012 puolivälistä alkaen. Määrää vähennetään lineaarisesti 1,74 prosenttia niiden päästöoikeuksien keskimääräisestä vuotuisesta kokonaismäärästä, jotka jäsenvaltiot ovat myöntäneet niiden kansallisista jakosuunnitelmista kaudeksi 2008–2012 tehtyjen komission päätösten mukaisesti. ►A1 Päästöoikeuksien koko ►M9 unionin ◄ lukumäärää korotetaan Kroatian liittymisen johdosta ainoastaan sillä päästöoikeuksien määrällä, jonka Kroatia huutokauppaa 10 artiklan 1 kohdan nojalla. ◄

▼M9

Vuodesta 2021 alkaen lineaarinen vähennyskerroin on 2,2 prosenttia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

▼M4

9 a artikla

Päästöoikeuksien koko ►M9 unionin ◄ lukumäärän tarkistaminen

1. ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄ 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaudella 2008–2012 osallistuneille laitoksille 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen myönnettävien päästöoikeuksien lukumäärää tarkistetaan siten, että siinä otetaan huomioon näille laitoksille niiden ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄ kuulumisen aikana myönnettyjen päästöoikeuksien vuotuinen keskimäärä tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden liitteessä I lueteltua toimintaa harjoittavien laitosten toiminnanharjoittajat, jotka on sisällytetty ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄ vasta vuodesta 2013, toimittavat toimivaltaiselle viranomaiselle asianmukaisesti perusteltuja ja riippumattomasti todennettuja päästötietoja, jotta ne voidaan ottaa huomioon mukautettaessa koko ►M9 unionissa ◄ myönnettävien päästöoikeuksien määrää.

Nämä tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 30 päivään huhtikuuta 2010 mennessä 14 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjen säännösten mukaisesti.

Jos toimitetut tiedot on asianmukaisesti perusteltu, toimivaltainen viranomainen ilmoittaa niistä komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä, ja myönnettävien päästöoikeuksien määrää, joka on tarkistettu 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä, tarkistetaan tämän mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi muita kasvihuonekaasuja kuin hiilidioksidia päästävien laitosten osalta ilmoittaa pienemmän päästömäärän näillä laitoksilla olevien päästövähennysmahdollisuuksien mukaisesti.

3. Komissio julkaisee 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tarkistetut määrät 30 päivään syyskuuta 2010 mennessä.

4. Sellaisten laitosten osalta, jotka 27 artiklan mukaisesti jätetään ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ ulkopuolelle, 1 päivästä tammikuuta 2013 lähtien myönnettyjen päästöoikeuksien koko ►M9 unionin ◄ lukumäärää on vähennettävä siten, että otetaan huomioon näiden laitosten kaudella 2008–2010 todennetut keskimääräiset päästöt 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä tarkistettuina.

10 artikla

Päästöoikeuksien huutokauppa

▼M9

1. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2019 alkaen huutokaupattava kaikki päästöoikeudet, joita ei jaeta maksutta tämän direktiivin 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti ja joita ei lisätä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2015/1814 ([1]) perustettuun markkinavakausvarantoon, jäljempänä ’markkinavakausvaranto’, tai jotka mitätöidään tämän direktiivin 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2015/1814, annettu 6 päivänä lokakuuta 2015, markkinavakausvarannon perustamisesta unionin kasvihuonekaasupäästöjen kauppajärjestelmään, sen toiminnasta sekä direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta (EUVL L 264, 9.10.2015, s. 1).

▼M9

Vuodesta 2021 alkaen ja mahdollista 10 a artiklan 5 a kohdan mukaista vähennystä rajoittamatta huutokaupattavien päästöoikeuksien osuus on 57 prosenttia.

Vuosina 2021–2030 kaksi prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä huutokaupataan rahaston perustamiseksi, jolla parannetaan energiatehokkuutta ja nykyaikaistetaan tiettyjen jäsenvaltioiden energiajärjestelmiä, kuten 10 d artiklassa säädetään, jäljempänä ’modernisaatiorahasto’.

Jäljelle jäävä jäsenvaltioiden huutokauppaamien päästöoikeuksien kokonaismäärä jaetaan 2 kohdan mukaisesti.

▼M7

1 a. Jos jäsenvaltioiden huutokauppaamien päästöoikeuksien määrä kunkin tämän direktiivin ►M9 13 artiklassa ◄ tarkoitetun kauden viimeisenä vuonna ylittää yli 30 prosentilla huutokaupattavien päästöoikeuksien odotetun keskimääräisen määrän seuraavan kauden kahtena ensimmäisenä vuonna ennen päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 5 kohdan soveltamista, kaksi kolmannesta määrien välisestä erosta on vähennettävä huutokaupattavien päästöoikeuksien määristä kauden viimeisenä vuonna ja lisättävä tasaerinä jäsenvaltioiden huutokauppaamiin määriin seuraavan kauden kahtena ensimmäisenä vuonna.

▼M4

2. Kunkin jäsenvaltion huutokauppaamien päästöoikeuksien kokonaismäärä määräytyy seuraavasti:

a) ►M9 90 prosenttia ◄ huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan jäsenvaltioiden kesken osuuksina, jotka ovat yhtä suuria kuin asianomaisen jäsenvaltion osuus todennetuista päästöistä ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ vuonna 2005 tai näiden kauden 2005–2007 keskiarvosta, sen mukaan, kumpi on suurempi;

▼M9

b) kymmenen prosenttia huutokaupattavien päästöoikeuksien kokonaismäärästä jaetaan tiettyjen jäsenvaltioiden kesken yhteisvastuullisuuden, kasvun ja yhteenliitäntöjen edistämiseksi unionissa, jolloin näiden jäsenvaltioiden a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien määrää lisätään liitteessä II a määritellyillä prosenttiosuuksilla.

_____

▼M4

Edellä olevan a alakohdan soveltamiseksi sellaisten jäsenvaltioiden, jotka eivät osallistuneet ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄ vuonna 2005, osuus lasketaan käyttämällä niiden ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ mukaisia todennettuja päästöjä vuonna 2007.

▼M9

Edellä b alakohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia mukautetaan tarvittaessa suhteellisesti sen varmistamiseksi, että näin jaettavan osuuden määrä on kymmenen prosenttia.

▼M4

3. Jäsenvaltioiden on päätettävä, miten päästöoikeuksien huutokaupasta saatuja tuloja käytetään. Vähintään 50 prosenttia 2 kohdassa tarkoitetusta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, mukaan luettuina kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta huutokaupasta saadut tulot, taikka näitä tuloja vastaava määrä, olisi käytettävä yhteen tai useampaan seuraavista tarkoituksista:

▼M4

a) kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, myös osallistumalla energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävään maailmanlaajuiseen rahastoon sekä Poznanin ilmastonmuutoskonferenssissa (COP 14 ja COP/MOP 4) toimintavalmiiksi saatettuun sopeuttamisrahastoon, ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutuminen sekä päästöjen vähentämistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tutkimuksen ja kehittämisen, myös demonstrointihankkeiden, rahoittaminen, mukaan luettuna osallistuminen Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman aloitteisiin ja eurooppalaisten teknologiayhteisöjen aloitteisiin;

▼M9

b) uusiutuvien energiamuotojen kehittäminen, jotta voidaan täyttää uusiutuvista lähteistä tuotettua energiaa koskeva unionin sitoumus, ja muiden turvalliseen ja kestävään vähähiiliseen talouteen siirtymistä edistävien teknologioiden kehittäminen sekä energiatehokkuuden tehostamista asiaan kuuluvissa säädöksissä sovituilla tasoilla koskevan unionin sitoumuksen täyttämisen edistäminen;

▼M4

c) toimenpiteet, joilla pyritään välttämään metsien häviäminen sekä lisäämään metsitystä ja metsien uudelleenistutusta kehitysmaissa, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, siirtämään teknologiaa ja helpottamaan ilmastonmuutoksen kielteisiin vaikutuksiin sopeutumista näissä maissa;

d) hiilidioksidin sitominen metsätoiminnan avulla ►M9 unionissa ◄;

e) erityisesti kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävistä voimaloista ja usealta teollisuuden toimialalta ja toimialan osalta peräisin olevan hiilidioksidin ympäristön kannalta turvallinen talteenotto ja geologinen varastointi, myös kolmansissa maissa;

f) vähäpäästöisiin ja julkisiin liikennemuotoihin siirtymiseen rohkaiseminen;

g) energiatehokkuuden ja puhtaan teknologian tutkimuksen ja kehittämisen rahoittaminen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla;

▼M9

h) energiatehokkuuden, kaukolämpöjärjestelmien ja lämpöeristyksen parantamiseen tähtäävät tai rahoitustukea tarjoavat toimenpiteet pieni- ja keskituloisiin kotitalouksiin liittyviin yhteiskunnallisiin näkökohtiin vastaamiseksi;

▼M4

i) ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ hallinnollisten kustannusten kattaminen;

▼M9

j) ilmastotoimien rahoitus haavoittuvassa asemassa olevissa kolmansissa maissa, mukaan lukien sopeutuminen ilmastonmuutoksen vaikutuksiin;

k) taitojen kehittäminen ja työvoiman uudelleenkohdentaminen, jotta voidaan edistää oikeudenmukaista siirtymää vähähiiliseen talouteen erityisesti alueilla, joihin työpaikkojen siirtyminen on vaikuttanut eniten, tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa.

▼M4

Jäsenvaltioiden katsotaan täyttäneen tämän kohdan säännökset, jos ne ovat hyväksyneet ja panevat täytäntöön, erityisesti myös kehitysmaissa, verotuksellisia tai rahoitustukipolitiikkoja tai rahoitustukea tarjoavia kansallisia sääntelypolitiikkoja, jotka on laadittu ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten ja joiden arvo vastaa 50:tä prosenttia 2 kohdassa tarkoitetusta päästöoikeuksien huutokaupasta saatavista tuloista, kaikki 2 kohdan b ja c alakohdassa mainituista huutokaupoista saatavat tulot mukaan luettuina.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tulojen käytöstä ja tämän kohdan nojalla toteutetuista toimista päätöksen N:o 280/2004/EY mukaisesti toimittamissa raporteissaan.

▼M9

4. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi huutokaupan ajoituksen, hallinnoinnin ja muiden näkökohtien osalta sen varmistamiseksi, että huutokauppa toteutetaan avoimella, yhdenmukaistetulla ja syrjimättömällä tavalla. Tämän vuoksi prosessin olisi oltava ennakoitavissa oleva, erityisesti huutokauppojen ajoituksen ja jaksottamisen sekä huutokaupan kohteeksi tulevien arvioitujen päästöoikeuksien määrien osalta.

Delegoiduilla säädöksillä on varmistettava, että huutokaupat suunnitellaan siten, että

a) toiminnanharjoittajilla ja erityisesti EU:n päästökauppajärjestelmään osallistuvilla pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on täydet, oikeudenmukaiset ja yhtäläiset mahdollisuudet osallistua niihin;

b) kaikilla osallistujilla on mahdollisuus saada samat tiedot samaan aikaan ja että osallistujat eivät haittaa huutokauppojen toimintaa;

c) huutokauppojen järjestäminen ja niihin osallistuminen on kustannustehokasta, ja tarpeettomia hallinnollisia kustannuksia vältetään; ja

d) päästöoikeuksia on vähäisten päästöjen aiheuttajien saatavilla.

▼M4

Jäsenvaltioiden on raportoitava kunkin huutokaupan osalta huutokauppaa koskevien sääntöjen asianmukaisesta täytäntöönpanosta, erityisesti siltä osin kuin on kyse oikeudenmukaisesta ja vapaasta osallistumisesta, avoimuudesta, hintojen muodostumisesta sekä teknisistä ja käytännön seikoista. Nämä raportit on toimitettava kuukauden kuluessa asianomaisesta huutokaupasta ja ne julkistetaan komission verkkosivustolla.

5. Komissio seuraa Euroopan päästöoikeusmarkkinoiden toimintaa. ►M9 Se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle päästöoikeusmarkkinoiden toiminnasta ja muista asiaankuuluvista ilmasto- ja energiapolitiikoista vuosittain kertomuksen, mukaan lukien huutokauppojen toiminta, likviditeetti ja kaupatut määrät, sekä yhteenvedon 10 a artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja taloudellisia toimenpiteitä koskevista jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista. ◄ Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että asiaa koskevat tiedot toimitetaan komissiolle vähintään kaksi kuukautta ennen kuin komissio hyväksyy kertomuksen.

▼M4

10 a artikla

Yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat ►M9 unionin ◄ laajuiset siirtymäsäännökset

▼M9

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi unionin laajuisten ja täysin yhdenmukaistettujen, tämän artiklan 4, 5, 7 ja 19 kohdassa tarkoitettujen päästöoikeuksien jakamissääntöjen osalta.

▼M4

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on siinä määrin kuin se on toteutettavissa määriteltävä ►M9 unionin ◄ laajuiset ennakolta asetetut vertailuarvot sen varmistamiseksi, että oikeudet jaetaan tavalla, joka tarjoaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja energiatehokkaisiin tekniikkoihin liittyviä kannustimia, ja siten, että otetaan huomioon tehokkaimmat tekniikat, korvaavat ratkaisut, vaihtoehtoiset tuotantomenetelmät, tehokas yhteistuotanto, prosessikaasujen energian tehokas talteenotto, biomassan käyttö sekä hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, jos tällaisia laitoksia on käytettävissä, ja ettei jaolla kannusteta päästöjen lisäämiseen. Maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle lukuun ottamatta tapauksia, jotka kuuluvat 10 c artiklan soveltamisalaan, ja prosessikaasuista tuotettua sähköä.

Kullakin toimialalla ja toimialan osalla vertailuarvot lasketaan periaatteessa tuotteille eikä tuotantopanoksille, jotta kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ja energiatehokkuudesta saatavat säästöt kunkin tuotantoprosessin aikana kyseisellä toimialalla tai toimialan osalla ovat mahdollisimman suuret.

Määritellessään periaatteita yksittäisiä toimialoja ja toimialojen osia koskevien ennakolta asetettujen vertailuarvojen asettamista varten komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jos ►M9 unioni ◄ hyväksyy kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, joka johtaa kasvihuonekaasupäästöjen ►M9 unionin ◄ vähennysten kanssa vertailukelpoisiin pakollisiin vähennyksiin, komissio tarkastelee edellä tarkoitettuja toimenpiteitä uudelleen varmistaakseen, että päästöoikeuksia jaetaan maksutta ainoastaan, jos se on tämän sopimuksen mukaisesti täysin perusteltua.

2. Määriteltäessä vertailuarvojen ennakolta asettamista koskevia periaatteita yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla ►M9 unionissa ◄ vuosina 2007–2008. Komissio kuulee asianomaisia sidosryhmiä, mukaan lukien kyseisten toimialojen ja toimialojen osien edustajat.

Jäljempänä olevien 14 ja 15 artiklan mukaisesti annettavissa ►M9 säädöksissä ◄ säädetään tuotantoon sidoksissa olevien kasvihuonekaasupäästöjen seurantaa, raportointia ja todentamista koskevat säännöt ennakolta asetettavien vertailuarvojen määrittämiseksi.

▼M9

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevien tarkistettujen vertailuarvojen määrittämiseksi. Kyseisten säädösten on oltava tämän artiklan 1 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisia, ja niissä on noudatettava seuraavaa:

▼M9

a) vertailuarvot määritetään kaudeksi 2021–2025 niiden tietojen perusteella, jotka on 11 artiklan mukaisesti toimitettu vuosien 2016 ja 2017 osalta. Komissio määrittää näiden vertailuarvojen ja komission päätöksessä 2011/278/EU ([1]), sellaisena kuin se oli annettaessa 27 päivänä huhtikuuta 2011, olevien vertailuarvojen välisen vertailun perusteella vuosittaisen vähennyksen kullekin vertailuarvolle ja soveltaa sitä kautena 2013–2020 sovellettaviin vertailuarvoihin kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2023 välillä vertailuarvojen määrittämiseksi kaudeksi 2021–2025;

b) jos vuotuinen vähennys on yli 1,6 prosenttia tai alle 0,2 prosenttia, vertailuarvot kaudeksi 2021–2025 ovat kautena 2013–2020 sovellettavat vertailuarvot vähennettynä näistä kahdesta prosenttiosuudesta sillä, kumpi on merkityksellinen kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2023 välillä;

c) vertailuarvot määritetään kaudeksi 2026–2030 samalla tavoin kuin a ja b alakohdassa säädetään vuosien 2021 ja 2022 osalta 11 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella ja vuotuisen vähennyksen soveltamisen perusteella kunkin vuoden osalta vuosien 2008 ja 2028 välillä.

Poiketen tästä aromaattisia aineita, vetyä ja synteesikaasuja koskevia vertailuarvoja mukautetaan samalla prosenttiosuudella kuin jalostamoiden vertailuarvoja, jotta säilytetään kyseisten tuotteiden tuottajien tasapuoliset toimintaedellytykset.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jotta voidaan edistää jätekaasuista saatavan energian tehokasta talteenottoa, kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitetulla kaudella kuuman metallin vertailuarvoa, joka pääosin liittyy jätekaasuihin, päivitetään 0,2 prosentin vuotuista vähennystä käyttäen.

▼M4

3. Ellei 4 ja 8 kohdasta muuta johdu, ja sen estämättä, mitä 10 c artiklassa säädetään, päästöoikeuksia ei jaeta maksutta sähköntuottajille eikä hiilidioksidin talteenottolaitoksille, sen kuljetusputkistoille tai varastointipaikoille.

▼M9

4. Kaukolämpöä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/27/EU ([2]) määritellyllä tehokkaalla yhteistuotannolla taloudellisesti perusteltavissa olevaan kysyntään vastaamiseksi tapahtuvaa lämmön tai jäähdytyksen tuotantoa varten jaetaan päästöoikeuksia maksutta. Näille laitoksille tällaisen lämmöntuotannon osalta jaettavaa kokonaismäärää tarkistetaan vuoden 2013 jälkeen vuosittain tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä, paitsi vuosina, joina kyseiset päästöoikeudet tarkistetaan yhdenmukaisella tavalla tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

([1]) Komission päätös 2011/278/EU, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2011, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 130, 17.5.2011, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

▼M9

5. Jotta noudatetaan 10 artiklassa määritettyä huutokaupattavien päästöoikeuksien osuutta, kunakin vuonna, jona maksutta jaettavien päästöoikeuksien yhteenlaskettu määrä ei saavuta huutokaupattavaa osuutta noudattavaa enimmäismäärää, jäljellä olevat päästöoikeudet kyseiseen määrään saakka on käytettävä estämään tai rajoittamaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien vähennystä, jotta noudatetaan huutokaupattavaa osuutta myöhempinä vuosina. Jos kuitenkin saavutetaan enimmäismäärä, maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrää on mukautettava vastaavasti. Kaikki tällaiset mukautukset on tehtävä yhdenmukaisella tavalla.

5 a. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, lisäys, joka on enintään kolme prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä, on tarpeellisessa määrin käytettävä 5 kohdan mukaisen saatavilla olevan enimmäismäärän nostamiseen.

5 b. Jos 5 kohdan mukaisen saatavilla olevan enimmäismäärän nostamiseen tarvitaan alle kolme prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä,

— enintään 50 miljoonaa päästöoikeutta on käytettävä innovaatioiden tukemiseksi 10 a artiklan 8 kohdan mukaisesti saatavilla olevien päästöoikeuksien määrän nostamiseen; ja

— enintään 0,5 prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä on käytettävä tiettyjen jäsenvaltioiden energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi 10 d artiklan mukaisesti saatavilla olevien päästöoikeuksien määrän nostamiseen.

6. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön taloudellisia toimenpiteitä toisen ja neljännen alakohdan mukaisesti sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia edellyttäen, että tällaiset taloudelliset toimenpiteet ovat valtiontukisääntöjen mukaisia eivätkä etenkään aiheuta aiheettomia kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla. Jos tällaisiin taloudellisiin toimenpiteisiin saatavilla oleva määrä ylittää 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista, kyseessä olevan jäsenvaltion on esitettävä perustelut kyseisen määrän ylittämiselle.

Jäsenvaltioiden on myös pyrittävä siihen, että ne käyttävät enintään 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin taloudellisiin toimenpiteisiin. Jäsenvaltiot, joilla on käytössä tällaisia taloudellisia toimenpiteitä, on asetettava kolmen kuukauden kuluessa kunkin vuoden päättymisestä julkisesti saataville helposti saatavilla olevassa muodossa myönnetyn kompensaation kokonaismäärä taloudellisista toimenpiteistä hyötyvää toimialaa ja toimialojen osaa kohden. Vuodesta 2018 alkaen kunakin vuotena, jona jäsenvaltio käyttää yli 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista tällaisiin tarkoituksiin, sen on julkaistava raportti, jossa on esitettävä perustelut kyseisen määrän ylittämiselle. Raporttiin on sisällytettävä asiaankuuluvat tiedot niiden suurten teollisuuskäyttäjien sähkön hinnoista, jotka hyötyvät tällaisista taloudellisista toimenpiteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta luottamuksellisten tietojen suojaa koskevia vaatimuksia. Raporttiin on sisällytettävä myös tiedot siitä, onko otettu asianmukaisesti huomioon muut toimenpiteet, joilla välillisiä hiilidioksidikustannuksia alennetaan kestävästi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Komissio sisällyttää 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kertomukseensa muun muassa arvion tällaisten taloudellisten toimenpiteiden vaikutuksista sisämarkkinoihin ja tarvittaessa suosittelee toimenpiteitä, jotka voivat olla tarpeen tämän arvion nojalla.

▼M9

Kyseisten toimenpiteiden on oltava sellaisia, että niillä varmistetaan riittävä suoja hiilivuodon riskiä vastaan epäsuorille hiilidioksidipäästöille ennakolta asetettujen, tuotettua yksikköä kohden määritettyjen vertailuarvojen perusteella. Kyseiset ennakolta asetettavat vertailuarvot on laskettava tietyllä toimialalla tai toimialan osalla tuotettua yksikköä kohden tarvittavan sähkönkulutuksen, joka toteutuu tehokkainta käytettävissä olevaa teknologiaa hyödyntäen, ja Euroopan merkityksellisen sähköntuotantorakenteen mukaisten hiilidioksidipäästöjen perusteella.

▼M4

7. ►M9 Tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta enimmäismäärästä saadut päästöoikeudet, joita ei ole jaettu maksutta viimeistään vuonna 2020, varataan uusille osallistujille, samoin kuin 200 miljoonaa päästöoikeutta, jotka on siirretty markkinavakausvarantoon päätöksen (EU) 2015/1814 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Varatuista päästöoikeuksista enintään 200 miljoonaa on palautettava markkinavakausvarantoon kauden 2021–2030 päättyessä, jos niitä ei ole jaettu kyseiselle kaudelle.

Vuodesta 2021 alkaen päästöoikeudet, joita ei ole jaettu laitoksille 19 ja 20 kohdan mukaisesti, lisätään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrään. ◄

Jaettavia määriä tarkistetaan 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella määrällä.

Päästöoikeuksia ei saa jakaa maksutta uusien osallistujien sähköntuotannolle.

▼M9

_____

▼M4

8. ►M9 Määrästä, joka voitaisiin muutoin jakaa maksutta tämän artiklan nojalla, on asetettava saataville 325 miljoonaa päästöoikeutta, ja määrästä, joka voitaisiin muutoin huutokaupata 10 artiklan nojalla, on asetettava saataville 75 miljoonaa päästöoikeutta, joilla tuetaan innovointia vähähiilisiin teknologioihin ja prosesseihin liitteessä I luetelluilla toimialoilla, mukaan lukien ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja hyödyntäminen, joka edistää merkittävästi ilmastonmuutoksen hillitsemistä, sekä tuotteisiin, joilla korvataan tuotetut hiili-intensiiviset tuotteet liitteessä I luetelluilla toimialoilla ja joilla helpotetaan sellaisten hankkeiden perustamista ja toimintaa, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, sekä uusiutuvaan energiaan ja energian varastointiin liittyviä innovatiivisia teknologioita maantieteellisesti tasapainoisesti jakautuneissa paikoissa unionin alueella, jäljempänä ’innovaatiorahasto’. Kaikkien jäsenvaltioiden hankkeet, myös pienimuotoiset hankkeet, ovat tukikelpoisia.

Lisäksi markkinavakausvarannosta peräisin olevalla 50 miljoonalla jakamattomalla päästöoikeudella täydennetään jäljellä olevia, 300 miljoonasta päästöoikeudesta saatavia tuloja, jotka ovat käytettävissä kaudella 2013–2020 komission päätöksen 2010/670/EU ([1]) mukaisesti, ja niitä käytetään oikea-aikaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen innovaatioiden tukemiseen.

([1]) Komission päätös 2010/670/EU, annettu 3 päivänä marraskuuta 2010, sellaisten kaupallisten demonstrointihankkeiden, joiden tavoitteena on ympäristön kannalta turvallinen hiilidioksidin talteenotto ja geologinen varastointi, ja innovatiivisia uusiutuviin energialähteisiin liittyviä teknologioita käsittelevien demonstrointihankkeiden rahoittamista koskevista perusteista ja toimenpiteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY perustetun unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän yhteydessä (EUVL L 290, 6.11.2010, s. 39).

▼M4

Hankkeet on valittava objektiivisten ja avointen perusteiden mukaisesti ottaen tarvittaessa huomioon, missä määrin hankkeilla edistetään päästövähennysten saavuttamista, jotka ovat selvästi alle 2 kohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen. Hankkeilla on oltava potentiaalia laajaan soveltamiseen tai vähähiiliseen talouteen siirtymisestä aiheutuvien kustannusten merkittävään vähentämiseen asiaankuuluvilla toimialoilla. Hiilidioksidin talteenottoon ja hyödyntämiseen liittyvien hankkeiden on johdettava päästöjen nettovähennykseen ja varmistettava hiilidioksidin välttäminen tai pysyvä varastointi. Tukea saavat teknologiat eivät voi olla vielä kaupallisesti saatavilla, mutta niiden tulee edustaa läpimurtoratkaisuja tai olla riittävän pitkälle kehitettyjä demonstroitaviksi ennen kaupallista vaihetta. Enintään 60:a prosenttia hankkeiden asiaankuuluvista kustannuksista voidaan tukea, ja näistä kustannuksista enintään 40:n prosentin ei tarvitse olla riippuvainen kasvihuonekaasupäästöjen todennetusta välttämisestä, sillä edellytyksellä, että ennalta määritetyt välitavoitteet saavutetaan käytetyllä teknologialla.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi koskien innovaatiorahaston toiminnan sääntöjä, mukaan lukien valintamenettelyt ja -perusteet. ◄

Päästöoikeuksia on varattava hankkeille, jotka täyttävät kolmannessa alakohdassa tarkoitetut arviointiperusteet. Näitä hankkeita tuetaan jäsenvaltioiden välityksellä ja ne ovat laitoksen toiminnanharjoittajan merkittävää osarahoitusta täydentäviä. Ne voivat saada osarahoitusta myös asianomaiselta jäsenvaltiolta ja muista välineistä. Hanke voi saada tämän kohdan mukaisesta mekanismista tukea enintään 15 prosenttia tähän tarkoitukseen käytettävissä olevien päästöoikeuksien kokonaismäärästä. Nämä päästöoikeudet on otettava huomioon 7 kohdan mukaisesti.

▼M9

9. Kreikka, jonka bruttokansantuote (BKT) asukasta kohden markkinahintoina oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2014, voi ennen tämän artiklan 7 kohdan soveltamista vaatia tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetusta niiden päästöoikeuksien enimmäismäärästä, joita ei ole jaettu maksutta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, enintään 25 miljoonaa päästöoikeutta, joiden avulla se voi yhteisrahoittaa enintään 60 prosenttia sen alueella sijaitsevien saarten sähköntoimituksen hiilestä irtautumisesta. Kyseisiin päästöoikeuksiin sovelletaan 10 d artiklan 3 kohdan säännöksiä soveltuvin osin. Päästöoikeuksia voidaan vaatia silloin, kun hanketta, jolla tähdätään Kreikan saarten sähköntoimituksen hiilestä irtautumiseen, ei voitaisi muuten toteuttaa rajoitetun kansainvälisille velkamarkkinoille pääsyn takia ja kun Euroopan investointipankki (EIP) vahvistaa hankkeen taloudellisen elinkelpoisuuden ja sosioekonomiset edut.

_____

▼M4

11. Jollei 10 b artiklasta muuta johdu, tämän artiklan 4–7 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä vuonna 2013 on 80 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti määritellystä määrästä. Sen jälkeen maksutta jaettavaa määrää vähennetään vuosittain samansuuruisilla määrillä siten, että maksutta jaetaan 30 prosenttia vuonna 2020 ►M9 ———— ◄.

▼M9

_____

▼M4

19. Toimintansa lopettaneelle laitokselle ei saa jakaa maksutta päästöoikeuksia, jollei sen käyttäjä osoita toimivaltaiselle viranomaiselle, että laitos aloittaa tuotannon uudelleen määrätyn kohtuullisen ajan kuluessa. Laitosten, joiden kasvihuonekaasujen päästölupa on mennyt umpeen tai peruutettu, ja laitosten, joiden toiminta tai toiminnan uudelleen aloittaminen on teknisesti mahdotonta, katsotaan lopettaneen toimintansa.

▼M9

20. Sellaisille laitoksille, joiden toiminnot ovat lisääntyneet tai vähentyneet kahden vuoden liukuvan keskiarvon perusteella arvioituna yli 15 prosentilla verrattuna alkuperäiseen tasoon, jota on käytetty maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrittämiseksi 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi asiaankuuluvaksi kaudeksi, maksutta jaettavia päästöoikeuksia on tarvittaessa mukautettava. Mukautukset tehdään tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti varattujen päästöoikeuksien määrästä saaduista päästöoikeuksista tai lisäämällä siihen päästöoikeuksia.

21. Jotta varmistetaan tämän artiklan 20 kohdassa tarkoitettujen mukautusten ja kynnysarvon tehokas, syrjimätön ja yhdenmukainen soveltaminen sekä vältetään kaikki tarpeeton hallinnollinen rasite ja estetään jaettavien päästöoikeuksien mukautusten manipulointi tai väärinkäyttö, komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä lisäjärjestelyjen määrittelemiseksi mukautuksia varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 b artikla

Siirtymätoimenpiteet eräiden energiaintensiivisten teollisuudenalojen tukemiseksi hiilivuodon tapahtuessa

1. Sellaisten toimialojen ja toimialojen osien katsotaan olevan alttiita hiilivuodon riskille, joiden osalta tulos siitä, että kerrotaan niiden kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan intensiteetti, eli suhde yhtäältä kolmansiin maihin kohdistuvan viennin kokonaisarvon ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin arvon summan sekä toisaalta Euroopan talousalueella olevien markkinoiden kokonaiskoon (vuosittainen liikevaihto sekä kokonaistuonti kolmansista maista) välillä, niiden päästöintensiteetillä, mitattuna $kgCO_2$:na, jaettuna niiden bruttoarvonlisäyksellä (euroina), on yli 0,2. Tällaisille toimialoille ja toimialojen osille myönnetään päästöoikeuksia maksutta vuoteen 2030 asti 100 prosenttia 10 a artiklan mukaisesti määritetystä määrästä.

2. Toimialat ja toimialojen osat, joiden osalta tulos siitä, että kerrotaan niiden kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan intensiteetti niiden päästöintensiteetillä, ylittää 0,15, voidaan sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään käyttäen vuosien 2014–2016 tietoja, laadullisen arvioinnin sekä seuraavien kriteerien perusteella:

a) kyseisen toimialan tai toimialan osan yksittäisten laitosten mahdollisuudet vähentää päästöjen tasoja tai sähkön kulutusta;

b) tämänhetkiset ja ennustetut markkinaominaisuudet, tarvittaessa yhteiset viitehinnat mukaan lukien;

▼M9

c) voittomarginaalit mahdollisena indikaattorina pitkän aikavälin investoinneille tai tuotannon siirtämispäätöksille, ottaen huomioon päästövähennyksiin liittyvät tuotantokustannusten muutokset.

3. Toimialat ja toimialojen osat, jotka eivät ylitä 1 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa, mutta joiden päästöintensiteetti mitattuna $kgCO_2$:na, jaettuna niiden bruttoarvonlisäyksellä (euroina), on yli 1,5, on myös arvioitava 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi). Komissio julkistaa tämän arvioinnin tulokset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimialat ja toimialojen osat voivat kolmen kuukauden kuluessa mainitussa alakohdassa tarkoitetusta julkistamisesta pyytää komissiota tekemään joko kvalitatiivisen arvioinnin niiden alttiudesta hiilivuodolle 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi) tai arvioinnin, joka perustuu unionin teollisuustuotannon tilastoja varten käytettyyn tavaroiden luokitukseen 8-numerotasolla (Prodcom). Tätä varten toimialojen ja toimialojen osien on toimitettava pyynnön mukana asianmukaisesti perustellut, kattavat ja riippumattomasti todennetut tiedot, jotta komissio voi suorittaa arvioinnin.

Jos toimiala tai toimialan osa valitsee arvioinnin 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi), se voidaan sisällyttää 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen kriteerien pohjalta. Jos toimiala tai toimialan osa valitsee arvioinnin 8-numerotasolla (Prodcom), se sisällytetään 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään, edellyttäen, että 1 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo 0,2 ylittyy tällä tasolla.

Toimialat ja toimialojen osat, joille maksutta jaettavat päästöoikeudet lasketaan 10 a artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen pohjalta, voivat myös pyytää arviointia tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi pyytää viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018, että toimialan tai toimialan osan, joka on listattu komission päätöksen 2014/746/EU ([1]) liitteessä luokiteltuna 6-numerotasolle tai 8-numerotasolle (Prodcom), katsotaan sisältyvän 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään. Tällaista pyyntöä tarkastellaan ainoastaan, jos pyynnön esittävä jäsenvaltio osoittaa, että tämän poikkeuksen soveltaminen on perusteltua kyseisen toimialan tai toimialan osan viimeisimmältä viideltä vuodelta toimittamien, asianmukaisesti perusteltujen, täydellisten, todennettujen ja tarkastettujen tietojen perusteella, ja sisällyttää kaikki asiaa koskevat tiedot pyyntöönsä. Näiden tietojen perusteella kyseinen toimiala tai toimialan osa sisällytetään mukaan niiden luokittelujen osalta, joissa heterogeenisen 4-numerotason (NACE 4 -koodi) piirissä osoitetaan, että sillä on 6-numerotasolla tai 8-numerotasolla (Prodcom) huomattavasti suurempi kaupan ja päästöjen intensiteetti, ylittäen 1 kohdassa asetetun kynnysarvon.

([1]) Komission päätös 2014/746/EU, annettu 27 päivänä lokakuuta 2014, luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, vuosiksi 2015–2019 (EUVL L 308, 29.10.2014, s. 114).

▼M9

4. Muiden toimialojen ja toimialojen osien osalta katsotaan, että ne voivat siirtää suuremman osan päästöoikeuksien kustannuksista tuotteiden hintoihin, ja niille myönnetään päästöoikeuksia maksutta 30 prosenttia määrästä, joka määritetään 10 a artiklan mukaisesti. Jollei 30 artiklan mukaisessa uudelleentarkastelussa toisin päätetä, maksutta jaettavia päästöoikeuksia muille toimialoille ja toimialojen osille, lukuun ottamatta kaukolämpöä, vähennetään samansuuruisilla määrillä vuoden 2026 jälkeen, jotta vuonna 2030 saavutetaan taso, jolla päästöoikeuksia ei jaeta maksutta.

5. Siirretään komissiolle valta antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun hiilivuodon riskille alttiina olevien toimialojen ja toimialojen osien määrittämisen osalta toiminnoille 4-numerotasolla (NACE 4 -koodi) siltä osin kuin se koskee tämän artiklan 1 kohtaa, käytettävissä olevien viimeisimpiä kolmea kalenterivuotta koskevien tietojen perusteella.

10 c artikla

Mahdollisuus saada siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia energiantuotantoalan nykyaikaistamiseksi

1. Poiketen siitä, mitä 10 a artiklan 1–5 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohti markkinahintoina (euroina) vuonna 2013 oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta, voivat antaa laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia sähköntuotantoa varten energia-alan nykyaikaistamiseksi, monipuolistamiseksi ja muuttamiseksi kestävällä tavalla. Tuettujen investointien on oltava turvalliseen ja kestävään vähähiiliseen talouteen siirtymisen sekä vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden mukaisia ja pyrittävä Pariisin sopimuksessa ilmaistujen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseen. Tässä kohdassa säädetty poikkeus päättyy 31 päivänä joulukuuta 2030.

2. Kyseessä olevan jäsenvaltion on järjestettävä joko yhdellä kertaa tai useassa vaiheessa vuosina 2021–2030 käytävä tarjouskilpailumenettely hankkeille, joihin liittyvät investoinnit ovat kokonaismäärältään yli 12,5 miljoonaa euroa, jotta voidaan valita maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla rahoitettavat investoinnit. Tässä tarjouskilpailumenettelyssä on

a) noudatettava avoimuuden, syrjimättömyyden, yhdenvertaisen kohtelun ja moitteettoman varainhoidon periaatteita;

b) varmistettava, että ainoastaan hankkeet, jotka edistävät energiatuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamista, tarvittavaa rakenneuudistusta, ympäristönsuojelun parantamista ja infrastruktuurin jälkiasentamista, puhdasta teknologiaa, kuten uusiutuviin energialähteisiin liittyvää tekniikkaa, taikka energiatuotannon alan nykyaikaistamista, kuten tehokasta ja kestävää kaukolämpöä, sekä energian siirron ja jakelun alan nykyaikaistamista voivat tehdä tarjouksen;

c) määritettävä selkeät, objektiiviset, avoimet ja syrjimättömät valintaperusteet hankkeiden asettamiselle paremmuusjärjestykseen, sen varmistamiseksi, että valitaan ainoastaan hankkeet

▼M9

i) joissa kustannus-hyötyanalyysin perusteella varmistetaan positiivinen nettotulos päästöjen vähentämisessä ja saavutetaan ennalta määritetty merkittävä CO_2-vähennysten taso, ottaen huomioon hankkeen koko;

ii) jotka ovat lisähankkeita ja vastaavat selkeästi korvaus- ja nykyaikaistamistarpeisiin eivätkä aiheuta markkinavetoista energiankysynnän lisäystä;

iii) joista saadaan paras vastine rahalle; ja

iv) jotka eivät edistä eivätkä paranna runsaasti päästöjä aiheuttavan sähköntuotannon taloudellista elinkelpoisuutta tai lisää riippuvuutta päästöjä aiheuttavista fossiilisista polttoaineista.

Poiketen siitä, mitä 10 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos tarjouskilpailumenettelyn kautta valittu investointi perutaan tai suunniteltua suorituskykyä ei saavuteta, varatut päästöoikeudet voidaan käyttää tarjouskilpailumenettelyn yhden ainoan lisävaiheen kautta aikaisintaan vuoden kuluttua muiden investointien rahoittamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan viimeistä virkettä.

Jäsenvaltioiden, jotka aikovat hyödyntää siirtymäkauden vapaaehtoista päästöoikeuksien maksutta jakamista energia-alan nykyaikaistamiseen, on julkaistava julkista kuulemista varten viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019 yksityiskohtaiset kansalliset kehykset, joissa esitetään tarjouskilpailumenettely, mukaan lukien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaiheiden suunniteltu määrä, ja valintaperusteet.

Jos alle 12,5 miljoonan euron investointeja on tarkoitus tukea maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla ja niitä ei valita tässä kohdassa tarkoitetun tarjouskilpailumenettelyn kautta, jäsenvaltion on valittava hankkeet objektiivisten ja avointen perusteiden mukaisesti. Tämän valintaprosessin tulokset on julkistettava julkista kuulemista varten. Tällä perusteella kyseessä olevan jäsenvaltion on laadittava, julkistettava ja toimitettava komissiolle luettelo investoinneista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019. Jos samassa laitoksessa on toteutettu useampi kuin yksi investointi, niitä on arvioitava kokonaisuutena sen toteamiseksi, onko 12,5 miljoonan euron kynnysarvo ylitetty, paitsi jos kyseiset investoinnit ovat toisistaan riippumatta teknisesti toteutettavia tai taloudellisesti elinkelpoisia.

3. Suunniteltujen investointien arvon on oltava vähintään maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo, ottaen huomioon tarve rajoittaa tähän suoraan liittyvää hintojen nousua. Markkina-arvo on päästöoikeuksien hinnan keskiarvo yhteisessä huutokauppapaikassa edeltävänä kalenterivuonna. Investoinnin asiaankuuluvista kustannuksista enintään 70:tä prosenttia voidaan tukea maksutta jaettavilla päästöoikeuksilla edellyttäen, että jäljellä olevat kustannukset ovat yksityisten oikeushenkilöiden rahoittamia.

4. Siirtymäajan maksutta jaettavat päästöoikeudet vähennetään niiden päästöoikeuksien määrästä, jotka jäsenvaltio muutoin huutokauppaisi. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei saa ylittää 40:tä prosenttia päästöoikeuksista, jotka kyseessä oleva jäsenvaltio saa 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla kaudella 2021–2030, jaettuna tasaisiin vuosittaisiin määriin kyseisellä kaudella.

▼M9

5. Jos jäsenvaltio käyttää 10 d artiklan 4 kohdan nojalla päästöoikeuksia, jotka on jaettu yhteisvastuullisuuden, kasvun ja yhteenliitäntöjen edistämiseksi unionissa 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi tämän artiklan 4 kohdasta poiketen käyttää siirtymäajan maksutta jaettaviin päästöoikeuksiin enintään 60 prosentin kokonaismäärän kaudella 2021–2030 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla saaduista päästöoikeuksista, käyttäen vastaavan määrän 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti jaetuista päästöoikeuksista.

Päästöoikeudet, joita ei ole jaettu tämän artiklan mukaisesti viimeistään vuonna 2020, voidaan jakaa kaudella 2021–2030 2 kohdassa tarkoitetun tarjouskilpailumenettelyn kautta valituille investoinneille, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019 aikeestaan olla jakamatta osaa tai kaikkia näistä päästöoikeuksista kaudella 2021–2030, ja ilmoittaa sen sijaan niiden päästöoikeuksien määrän, jotka huutokaupataan vuonna 2020. Jos tällaisia päästöoikeuksia jaetaan kaudella 2021–2030, vastaava määrä päästöoikeuksia on otettava huomioon tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua 60 prosentin rajaa sovellettaessa.

6. Toiminnanharjoittajille jaetaan päästöoikeudet, kun osoitetaan, että tarjouskilpailumenettelyn sääntöjen mukaisesti valittu investointi on toteutettu. Jos investointi johtaa lisääntyneeseen sähköntuotantokapasiteettiin, kyseessä olevan toiminnanharjoittajan on myös osoitettava, että se tai muu siihen yhteydessä oleva toiminnanharjoittaja on poistanut käytöstä vastaavan määrän runsaampia päästöjä aiheuttavasta sähköntuotantokapasiteetista lisääntyneen kapasiteetin käyttöönottoon mennessä.

7. Jäsenvaltioiden on vaadittava edun saavia sähköntuottajia ja verkonhaltijoita raportoimaan viimeistään kunkin vuoden 28 päivänä helmikuuta niiden valittujen investointien täytäntöönpanosta, mukaan lukien maksutta jaettujen päästöoikeuksien ja investoinneista aiheutuneiden kulujen tasapaino ja tuettujen investointien tyypit. Jäsenvaltioiden on raportoitava tästä komissiolle, ja komissio julkistaa nämä raportit.

10 d artikla

Modernisaatiorahasto

1. Perustetaan kaudeksi 2021–2030 rahasto tukemaan edunsaajajäsenvaltioiden ehdottamia investointeja, mukaan lukien pienimuotoisten investointihankkeiden rahoitus, energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi jäsenvaltioissa, joiden BKT asukasta kohden markkinahintoina oli alle 60 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2013, jäljempänä ’modernisaatiorahasto’. Modernisaatiorahasto rahoitetaan 10 artiklan mukaisesta päästöoikeuksien huutokaupasta saaduilla tuloilla.

Tuettujen investointien on oltava tämän direktiivin tavoitteiden sekä vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden tavoitteiden ja Pariisin sopimuksessa ilmaistujen pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisia. Modernisaatiorahastosta ei anneta tukea kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttäville energiantuotantolaitoksille, paitsi jos kyseessä on tehokas ja kestävä kaukolämpö jäsenvaltioissa, joiden BKT

▼M9

asukasta kohden markkinahintoina oli alle 30 prosenttia unionin keskiarvosta vuonna 2013, edellyttäen että arvoltaan vähintään samansuuruinen määrä päästöoikeuksista käytetään 10 c artiklan mukaisiin investointeihin, jotka eivät koske kiinteitä fossiilisia polttoaineita.

2. Vähintään 70 prosenttia modernisaatiorahastosta saatavista varoista on käytettävä tukemaan investointeja uusiutuvista energialähteistä saatavan sähkön tuotantoon ja käyttöön, energiatehokkuuden parantamiseen, lukuun ottamatta energiatehokkuutta, joka liittyy kiinteitä fossiilisia polttoaineita käyttävään energiantuotantoon, energian varastointiin ja energiaverkkojen nykyaikaistamiseen, mukaan lukien kaukolämpöverkot, sähkönsiirtoverkot sekä jäsenvaltioiden välisten yhteenliitäntöjen lisääminen, sekä tukemaan oikeudenmukaista siirtymää hiilestä riippuvaisilla alueilla edunsaajajäsenvaltioissa niin, että tuetaan työntekijöiden uudelleensijoittamista, uudelleenkoulutusta ja ammattitaidon parantamista, koulutusta, työnhakualoitteita ja aloittelevia yrityksiä käyden vuoropuhelua työmarkkinaosapuolten kanssa. Myös investoinnit energiatehokkuuteen liikenteen, rakennusalan, maatalouden ja jätehuollon aloilla ovat tukikelpoisia.

3. Edunsaajajäsenvaltiot vastaavat modernisaatiorahaston toiminnasta. EIP varmistaa, että päästöoikeudet huutokaupataan 10 artiklan 4 kohdassa säädettyjen periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti, ja vastaa tulojen hallinnoinnista. EIP siirtää tulot jäsenvaltioille komission tehtyä maksupäätöksen, jos investointimaksu on tämän artiklan 2 kohdan mukainen tai, jos investoinnit eivät kuulu tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, maksu on investointikomitean antaman suosituksen mukainen. Komissio hyväksyy päätöksensä kohtuullisessa ajassa. Tulot jaetaan jäsenvaltioiden kesken liitteessä II b vahvistettujen osuuksien mukaan tämän artiklan 6–12 kohdan mukaisesti.

4. Mikä tahansa jäsenvaltio, jota asia koskee, voi käyttää 10 c artiklan 4 kohdan mukaisen myönnettyjen maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärän tai osan siitä sekä 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteisvastuullisuuden, kasvun ja yhteenliitäntöjen edistämiseksi unionissa jaetun määrän tai osan siitä 10 d artiklan mukaisesti tukeakseen modernisaatiorahaston puitteissa investointeja ja lisäten näin kyseiselle jäsenvaltiolle jaettuja resursseja. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 10 c artiklan ja 10 d artiklan mukaisesti käytettävät päästöoikeuksien määrät.

5. Modernisaatiorahastoa varten perustetaan investointikomitea. Investointikomiteassa on edustaja kustakin edunsaajajäsenvaltiosta, komissiosta ja EIP:stä sekä kolme edustajaa, jotka muut jäsenvaltiot valitsevat viiden vuoden ajaksi. Sen puheenjohtajana toimii komission edustaja. Yksi edustaja kustakin sellaisesta jäsenvaltiosta, joka ei ole investointikomitean jäsen, voi osallistua komitean kokouksiin tarkkailijana.

▼M9

Investointikomitean on toimittava avoimesti. Investointikomitean kokoonpano ja sen jäsenten ansioluettelot ja sidonnaisuusilmoitukset asetetaan yleisön saataville ja niitä päivitetään tarvittaessa.

6. Ennen kuin edunsaajajäsenvaltio päättää rahoittaa investoinnin osuudestaan modernisaatiorahastossa, sen on esitettävä investointihanke investointikomitealle ja EIP:lle. Kun EIP vahvistaa investoinnin kuuluvan 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, jäsenvaltio voi rahoittaa investointihankkeen osuudestaan.

Jos rahastosta rahoitettavaksi ehdotettu investointi energiajärjestelmien nykyaikaistamiseksi ei kuulu 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, investointikomitea arvioi kyseisen investoinnin teknisen toteutettavuuden ja taloudellisen elinkelpoisuuden, mukaan lukien sen saavuttamat päästövähennykset, ja antaa suosituksen investoinnin rahoittamisesta modernisaatiorahastosta. Investointikomitea varmistaa, että kaikki kaukolämpöön liittyvät investoinnit saavuttavat huomattavan parannuksen energiatehokkuudessa ja päästövähennyksissä. Kyseiseen suositukseen voi sisältyä ehdotuksia sopivista rahoitusvälineistä. Modernisaatiorahastosta saatavilla varoilla voidaan tukea enintään 70:ää prosenttia sellaisen investoinnin kustannuksista, joka ei kuulu 2 kohdassa lueteltuihin aloihin, edellyttäen, että jäljellä olevat kustannukset ovat yksityisten oikeushenkilöiden rahoittamia.

7. Investointikomitea pyrkii hyväksymään suosituksensa yksimielisesti. Jos investointikomitea ei pysty tekemään päätöstä yksimielisesti puheenjohtajan asettamaan määräaikaan mennessä, se tekee päätöksen yksinkertaisella enemmistöllä.

Jos EIP:n edustaja ei hyväksy investoinnin rahoittamista, suositus hyväksytään ainoastaan, jos kaikkien jäsenten kahden kolmasosan enemmistö puoltaa sitä. Sen jäsenvaltion edustajalla, jossa investointi tehdään, ja EIP:n edustajalla ei ole oikeutta käyttää ääniään tässä tapauksessa. Tätä alakohtaa ei sovelleta, kun kyseessä ovat pienimuotoiset hankkeet, joita rahoitetaan kansallisen kehityspankin lainoilla tai avustuksilla, joilla edistetään erityisiä tavoitteita palvelevan kansallisen ohjelman täytäntöönpanoa modernisaatiorahaston tavoitteiden mukaisesti, edellyttäen, että ohjelmassa käytetään enintään kymmenen prosenttia liitteessä II b esitetystä jäsenvaltioiden osuudesta.

8. Kaikki 6 ja 7 kohdan nojalla tehtävät EIP:n tai investointikomitean toimet tai suositukset on tehtävä kohtuullisessa ajassa, ja niissä on ilmoitettava niiden perusteena olevat syyt. Tällaiset toimet ja suositukset on julkistettava.

9. Edunsaajajäsenvaltiot vastaavat valittujen hankkeiden toteuttamisen seurannasta.

10. Edunsaajajäsenvaltioiden on raportoitava vuosittain komissiolle modernisaatiorahastosta rahoitetuista investoinneista. Raportti on julkistettava, ja sen on sisällettävä

a) tiedot rahoitetuista investoinneista kutakin edunsaajajäsenvaltiota kohti;

▼M9

b) arviointi investoinnilla saavutetusta lisäarvosta energiatehokkuuden tai energiajärjestelmän nykyaikaistamisen kannalta.

11. Investointikomitea raportoi komissiolle vuosittain investointien arvioinnista saaduista kokemuksista. Komissio tarkistaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 investointikomitean havainnot huomioon ottaen 2 kohdassa tarkoitetut hankkeiden alat ja perusteet, joihin investointikomitean suositukset pohjautuvat.

12. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä modernisaatiorahaston toiminnan yksityiskohtaisista säännöistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M4

11 artikla

Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Kunkin jäsenvaltion on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä julkaistava ja toimitettava komissiolle luettelo sen alueella sijaitsevista, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista ja kullekin sen alueella sijaitsevalle laitokselle maksutta jaettavista määristä, jotka on laskettu 10 a artiklan 1 kohdassa ja 10 c artiklassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

▼M9

Luettelo laitoksista, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan viiden vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2021, on toimitettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2019, ja tämän jälkeen on toimitettava joka viides vuosi luettelot kustakin seuraavasta viiden vuoden kaudesta. Kussakin luettelossa on oltava tiedot tuotantotoiminnasta, lämmön ja kaasujen siirroista, sähköntuotannosta ja päästöistä tuotantolaitoksen osan tasolla luettelon toimittamista edeltäviltä viideltä kalenterivuodelta. Maksutta jaettavia päästöoikeuksia annetaan ainoastaan laitoksille, joista toimitetaan kyseiset tiedot.

▼M4

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain helmikuun 28 päivään mennessä jaettava kyseisenä vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu 10, 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää maksutta jaettavia päästöoikeuksia 2 kohdan mukaisesti laitoksille, joiden merkitsemisen 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon komissio on hylännyt.

▼M2

IV LUKU

ILMAILUUN JA KIINTEISIIN LAITOKSIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

▼M4

11 a artikla

Hanketoiminnasta saatujen sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksiköiden käyttäminen ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ ennen kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen voimaantuloa

1. Tämän artiklan 2–7 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamista.

2. Siltä osin kuin jäsenvaltioiden toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012 myöntämää sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toiminnanharjoittajat voivat pyytää toimivaltaista viranomaista

▼M4

myöntämään niille vuodesta 2013 alkaen voimassa olevia päästöoikeuksia vastineeksi sertifioiduista päästövähennyksistä ja päästövähennysyksiköistä, jotka on myönnetty vuoteen 2012 mennessä sellaisista hanketyypeistä saaduista päästövähennyksistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ kaudella 2008–2012.

Maaliskuun 31 päivään 2015 asti toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tällainen vaihto, jos sitä pyydetään.

3. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava toiminnanharjoittajien vaihtaa vuodesta 2013 alkaen toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä ja päästövähennysyksikköjä, jotka on saatu ennen vuotta 2013 rekisteröidyistä hankkeista, vuodesta 2013 alkaen voimassa oleviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin ja päästövähennysyksiköihin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ kautena 2008–2012.

4. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä, toimivaltaisten viranomaisten on annettava vaihtaa vuodesta 2013 toteutuneita päästövähennyksiä vastaavia sertifioituja päästövähennyksiä vuodesta 2013 alkaen vähiten kehittyneissä maissa aloitettaviin hankkeisiin perustuviin päästöoikeuksiin.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kaikista sellaisista hanketyypeistä saatuihin sertifioituihin päästövähennyksiin, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ kaudella 2008–2012, joko siihen asti, kun nämä maat ovat ratifioineet ►M9 unionin ◄ kanssa tehtävän asiaan kuuluvan sopimuksen, tai vuoteen 2020 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

5. Jos sertifioitujen päästövähennysten ja päästövähennysyksikköjen käytön tasoa, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet toiminnanharjoittajille tai ilma-alusten käyttäjille kaudeksi 2008–2012, ei ole käytetty loppuun tai jos on 8 kohdan mukaisesti myönnetty oikeus käyttää hyvityksiä ja jos kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen tekemistä koskevia neuvotteluja ei ole saatu päätökseen 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä, ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ voidaan käyttää kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten, joissa täsmennetään käytön tasot, mukaisista hankkeista tai muista päästöjen vähentämiseen tarkoitetuista toimista saatuja hyvityksiä. Toiminnanharjoittajat voivat tällaisten sopimusten mukaan käyttää kyseisissä kolmansissa maissa toteutetusta hanketoiminnasta saatuja hyvityksiä ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseen.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on määrättävä, että ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ voidaan käyttää hyvityksiä hanketyypeistä, jotka olivat hyväksyttäviä käytettäviksi ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ kaudella 2008–2012, mukaan lukien uusiutuvat energialähteet tai energiatehokkuutta koskevat teknologiat, joilla edistetään teknologian siirtoa ja kestävää kehitystä. Tällaisessa sopimuksessa on myös mahdollistettava sellaisista hankkeista saatujen hyvitysten käyttö, joissa käytetty pohjataso on alhaisempi kuin 10 a artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti maksutta jaettujen määrien taso tai alhaisempi kuin ►M9 unionin ◄ lainsäädännössä edellytetyt tasot.

▼M4

7. Kun kansainvälinen ilmastonmuutossopimus on tehty, ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ hyväksytään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen hankkeista peräisin olevia hyvityksiä ainoastaan kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet mainitun sopimuksen.

▼M9

_____

▼M1

11 b artikla

Hanketoiminnot

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hanketoimintojen perusurat, siten kuin ne on määritelty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehdyissä päätöksissä, Euroopan unionin kanssa liittymissopimuksen allekirjoittaneissa maissa toteutettaville hanketoiminnoille, noudattavat kaikilta osin ►M9 unionin ◄ säännöstöä, mukaan lukien liittymissopimukseen sisältyvät väliaikaiset poikkeukset.

▼M4

►M9 Unioni ◄ ja sen jäsenvaltiot saavat antaa luvan hanketoiminnalle ainoastaan, jos kaikilla hankkeeseen osallistujilla on päätoimipaikka joko maassa, joka on tehnyt tällaisia hankkeita koskevan kansainvälisen sopimuksen, taikka maassa, osavaltiossa tai alueellisessa hallintoyksikössä, jolla on 25 artiklan mukaisesti yhteys ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄.

▼M1

2. Lukuun ottamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, hanketoimintoja isännöivien jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ei myönnetä tämän direktiivin soveltamisalaan ►M2 kuuluvan toiminnan ◄ kasvihuonekaasujen vähentämisestä tai rajoittamisesta.

3. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan suoraan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan laitoksen päästöjä, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos kyseisen laitoksen toiminnanharjoittaja mitätöi saman määrän päästöoikeuksia.

4. Sellaisista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeista, joilla vähennetään tai rajoitetaan epäsuorasti tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästötasoa, voidaan 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ainoastaan, jos sama määrä päästöoikeuksia mitätöidään päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä myöntäneen jäsenvaltion kansallisesta rekisteristä.

5. Jäsenvaltiolla, joka myöntää yksityisille tai julkisille tahoille luvan osallistua hanketoimintoihin, säilyy vastuu UNFCCC:een ja Kioton pöytäkirjaan perustuvien velvoitteidensa täyttämisestä, ja sen on varmistettava, että osallistumisessa noudatetaan niitä asiaa koskevia ohjeita, toimintatapoja ja menettelyjä, jotka on hyväksytty UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella.

6. Yli 20 megawattia tuottavien vesivoimahankkeiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava tällaisia hankkeita hyväksyessään, että asiaankuuluvat kansainväliset perusteet ja ohjeet, maailman patokomission vuoden 2000 marraskuun raporttiin ”Dams and Development – A New Framework for Decision-Making” sisältyvät perusteet ja ohjeet mukaan luettuina, otetaan huomioon tällaisia hanketoimintoja kehitettäessä.

▼M9

_____

▼B

12 artikla

Päästöoikeuksien siirto, palautus ja mitätöiminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päästöoikeuksia voidaan siirtää:

a) henkilöiden välillä ►M9 unionissa ◄;

b) ►M9 unionissa ◄ olevien henkilöiden ja kolmansissa maissa olevien henkilöiden välillä, jos kyseinen päästöoikeus on tunnustettu 25 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ilman muita kuin tähän direktiiviin sisältyviä tai tämän direktiivin nojalla asetettavia rajoituksia.

▼M4

1 a. Komissio tutkii 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä, onko päästöoikeuksien markkinat riittävän hyvin suojattu sisäpiirikaupoilta ja markkinoiden manipuloinnilta, ja tekee tarvittaessa ehdotuksia tämän suojan varmistamiseksi. Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ([1]) säännöksiä voidaan käyttää niiden hyödykkeiden kauppaan soveltamista varten tarvittavin mukautuksin.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jonkin muun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämät päästöoikeudet tunnustetaan ►M2 ilma-aluksen käyttäjän 2 a kohdan mukaisten tai ◄ toiminnanharjoittajan 3 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

▼M2

2 a. Hallinnoivan jäsenvaltion on varmistettava, että kunkin vuoden huhtikuun 30 päivään mennessä kukin ilma-aluksen käyttäjä palauttaa liitteessä I tarkoitetusta ilmailutoiminnasta, jonka osalta se on ilma-aluksen käyttäjä, edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan mukaisesti palautetut päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen.

▼M8

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava 31 päivään joulukuuta 2020 saakka, että kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia, jotka ovat muita kuin II luvun mukaisesti myönnettyjä päästöoikeuksia, ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen, että kunkin laitoksen toiminnanharjoittaja palauttaa joka vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kyseisestä laitoksesta edellisenä kalenterivuonna aiheutuneita ja 15 artiklan mukaisesti todennettuja kokonaispäästöjä vastaavan määrän päästöoikeuksia ja että nämä päästöoikeudet mitätöidään sen jälkeen, jollei 28 b artiklassa tarkoitetusta uudelleentarkastelusta muuta johdu.

3 -a. Tarpeen mukaan ja niin kauan kuin tämä on tarpeellista ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ tinkimättömyyden ympäristön kannalta suojelemiseksi ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ ilma-aluksen käyttäjät ja muut toimijat eivät saa käyttää sellaisen jäsenvaltion

([1]) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

▼M8

myöntämiä päästöoikeuksia, jonka ilma-aluksen käyttäjiä ja muita toimijoita koskevat velvoitteet ovat päättyneet. Jäljempänä 19 artiklassa tarkoitettuun säädökseen on sisällyttävä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

▼M4

3 a. Päästöoikeuksien palauttamisvelvollisuutta ei muodostu päästöistä, joiden osalta on todennettu talteenotto ja kuljetus pysyvään varastointiin laitokseen, jolla on voimassa oleva lupa hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/31/EY ([1]) mukaisesti.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että päästöoikeudet mitätöidään milloin tahansa sen henkilön pyynnöstä, jonka hallussa ne ovat. ►M9 Jos sähköntuotantokapasiteettia suljetaan jäsenvaltioiden alueella kansallisten lisätoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltiot voivat mitätöidä päästöoikeuksia 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta huutokaupattavasta kokonaismäärästään enintään määrän, joka vastaa asianomaisen laitoksen todennettuja keskimääräisiä päästöjä viiden vuoden aikana ennen sulkemista. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle tällaisesta suunnitellusta mitätöinnistä 10 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti. ◄

▼M4

5. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan soveltaminen ei vaikuta 10 c artiklan soveltamiseen.

▼M9

13 artikla

Päästöoikeuksien voimassaolo

Päästöoikeudet, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen, ovat voimassa rajoittamattoman ajan. Päästöoikeuksissa, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen, on oltava maininta siitä, minä kymmenvuotiskautena 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen ne myönnettiin, ja niiden on oltava voimassa kyseisen kauden ensimmäisestä vuodesta alkaen syntyneiden päästöjen osalta.

▼M4

14 artikla

Päästöjen tarkkailu ja raportointi

▼M9

1. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisista järjestelyistä, jotka koskevat päästöjen sekä tarvittaessa liitteessä I lueteltuja toimia koskevien tietojen tarkkailua ja raportointia sekä sellaista tonnikilometritietojen tarkkailua ja raportointia 3 e tai 3 f artiklan soveltamista varten, joka perustuu liitteessä IV vahvistettuihin tarkkailua ja raportointia koskeviin periaatteisiin ja tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä on täsmennettävä myös kunkin kasvihuonekaasun ilmastoa lämmittävä potentiaali kyseisen kaasun tarkkailu- ja raportointivaatimuksissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

([1]) EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼M4

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa ►M9 säädöksissä ◄ otetaan huomioon uusin ja ajantasaisin tieteellinen tieto, jota on saatavissa erityisesti hallitustenväliseltä ilmastonmuutospaneelilta, ja siinä voidaan myös määritellä vaatimuksia, joiden mukaan toiminnanharjoittajien on raportoitava sellaisen energiavaltaisen teollisuuden valmistamien tavaroiden tuottamiseen liittyvistä päästöistä, joka voi olla altis kansainväliselle kilpailulle. ►M9 Säädöksissä ◄ voidaan lisäksi säätää vaatimuksia tällaisten tietojen riippumattomasta todentamisesta.

Näihin vaatimuksiin voi sisältyä raportointi tällaisten tavaroiden tuottamiseen liittyvän sähköntuotannon ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄ kuuluvien päästöjen tasosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin laitoksen toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä tarkkailee laitoksen päästöjä ja raportoi niistä kunakin kalenterivuonna, tai, 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen, käyttämästään ilma-aluksesta, toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitettujen ►M9 säädösten ◄ mukaisesti kyseisen vuoden päätyttyä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin ►M9 säädöksiin ◄ voi sisältyä vaatimuksia, jotka koskevat automatisoitujen järjestelmien ja tiedonvaihtomuotojen käyttöä, jolla yhdenmukaistetaan seurantasuunnitelmaa, vuotuista päästöraporttia ja todentamista koskevaa viestintää toiminnanharjoittajan, todentajan ja toimivaltaisten viranomaisten välillä.

▼M2

15 artikla

▼M4

Todentaminen ja akkreditointi

▼M2

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajien ja ilma-alusten käyttäjien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamat päästöraportit todennetaan liitteessä V ja komission kaikissa tämän artiklan mukaisesti antamissa yksityiskohtaisissa säännöksissä esitettyjen perusteiden mukaisesti ja että tästä ilmoitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä, jonka raporttia ei ole kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä todennettu edeltävän vuoden päästöjen osalta tyydyttäväksi liitteessä V ja kaikissa komission tämän artiklan mukaisesti antamissa yksityiskohtaisissa säännöksissä esitettyjen perusteiden mukaisesti, ei saa jatkaa päästöoikeuksien siirtämistä ennen kuin kyseisen toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän raportti on todennettu tyydyttäväksi.

▼M9

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä päästöraporttien todentamisesta liitteessä V vahvistettujen periaatteiden perusteella sekä todentajien akkreditoinnista ja valvonnasta. Komissio voi myös antaa täytäntöönpanosäädöksiä ilma-alusten käyttäjien 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamien raporttien ja 3 e ja 3 f artiklan mukaisten hakemusten todentamisesta, todentajien käyttämät todentamismenettelyt mukaan lukien. Niissä säädetään tarkemmin akkreditoinnin, akkreditoinnin peruuttamisen ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytyksistä sekä tarvittaessa akkreditointielinten vertaisarvioinnista.

▼M9

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M4

15 a artikla

Tietojen antaminen ja salassapitovelvollisuus

Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava, että kaikki päätökset ja kertomukset, jotka liittyvät päästöoikeuksien määrään ja jakamiseen sekä päästöjen tarkkailuun, raportointiin ja todentamiseen, julkaistaan välittömästi asianmukaisella tavalla, jolla varmistetaan syrjimätön tietojen saatavuus.

Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa paljastaa muille henkilöille tai viranomaisille muutoin kuin sovellettavien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla.

▼B

16 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännökset seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden säännösten soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset ►M2 ——————— ◄ ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

▼M2

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava niiden toiminnanharjoittajien ja ilma-alusten käyttäjien nimien julkistaminen, jotka ovat rikkoneet tämän direktiivin vaatimuksia palauttaa riittävä määrä päästöoikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos jokin toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä ei viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä palauta toiminnanharjoittajan tai ilma-aluksen käyttäjän edeltävän vuoden päästöjä vastaavaa määrää päästöoikeuksia, tämä on velvollinen maksamaan liikapäästöistä sakkoa. Tämä liikapäästösakko on 100 euroa kutakin sellaista aiheutunutta hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti, jonka osalta toiminnanharjoittaja tai ilma-aluksen käyttäjä ei ole palauttanut päästöoikeuksia. Liikapäästösakon maksaminen ei vapauta toiminnanharjoittajaa tai ilma-aluksen käyttäjää velvoitteesta palauttaa kyseisiä liikapäästöjä vastaava päästöoikeuksien määrä palauttaessaan päästöoikeuksia seuraavan kalenterivuoden osalta.

▼M4

4. Tammikuun 1 päivästä 2013 alkaen myönnettyihin päästöoikeuksiin liittyvää liikapäästösakkoa korotetaan Euroopan kuluttajahintaindeksin mukaisesti.

▼M2

5. Jos ilma-aluksen käyttäjä ei noudata tämän direktiivin vaatimuksia ja jos vaatimusten noudattamista ei ole pystytty varmistamaan muilla lainvalvontatoimenpiteillä, sitä hallinnoiva jäsenvaltio voi pyytää komissiota päättämään asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän määräämisestä toimintakieltoon.

6. Hallinnoivan jäsenvaltion 5 kohdan nojalla esittämään pyyntöön on liitettävä seuraavat tiedot:

▼M2

a) todisteet siitä, ettei ilma-aluksen käyttäjä ole täyttänyt tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan;

b) yksityiskohtaiset tiedot kyseisen jäsenvaltion toteuttamista valvontatoimista;

c) perustelut ►M9 unionin ◄ laajuiseen toimintakieltoon määräämiselle; ja

d) suositus ►M9 unionin ◄ laajuisen toimintakiellon soveltamisalaksi ja mahdollisesti sovellettaviksi ehdoiksi.

7. Vastaanotettuaan 5 kohdassa tarkoitettuja pyyntöjä komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komiteaan osallistuvien jäsenvaltioiden edustajien välityksellä komitean työjärjestyksen mukaisesti.

8. Ennen 5 kohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen tekemistä komissio kuulee tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan viranomaisia, jotka vastaavat asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän valvonnasta. Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät kuulemisen yhteisesti aina, kun se on mahdollista.

9. Harkitessaan 5 kohdan mukaisesti esitettyä pyyntöä koskevan päätöksen tekemistä komissio antaa asianomaiselle ilma-aluksen käyttäjälle tiedoksi päätöksen perustana olevat keskeiset tosiseikat ja näkökohdat. Asianomaiselle ilma-aluksen käyttäjälle annetaan mahdollisuus toimittaa komissiolle kirjallisia huomautuksia kymmenen työpäivän kuluessa tietojen antamisesta.

10. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tehdä ►M9 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä ◄ noudattaen päätöksen asianomaisen ilma-aluksen käyttäjän määräämisestä toimintakieltoon.

11. Kunkin jäsenvaltion on pantava alueellaan täytäntöön 10 kohdan mukaiset päätökset. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteet, joita ne ovat toteuttaneet päätösten panemiseksi täytäntöön.

▼M9

12. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä tässä artiklassa tarkoitettujen menettelyjen yksityiskohtaisista säännöistä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M1

17 artikla

Tiedon saatavuus

Toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevat päästöoikeuksien jakoon liittyvät päätökset, tiedot hanketoiminnoista, joihin jäsenvaltio osallistuu tai valtuuttaa yksityisiä tai julkisia tahoja osallistumaan, ja kasvihuonekaasujen päästölupien perusteella vaaditut päästöraportit on saatettava yleisön saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

▼B

18 artikla

Toimivaltainen viranomainen

Jäsenvaltioiden on tehtävä aiheelliset hallinnolliset järjestelyt, mukaan lukien yhden tai useamman asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen, tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi. Jos viranomaisia nimetään useampi kuin yksi, näiden viranomaisten tämän direktiivin mukainen toiminta on yhteensovitettava.

▼M1

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että tahojen, jotka Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty hyväksymään hanketoiminnat Kioton pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, sekä kansallisten viranomaisten, jotka UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan perusteella tehtyjen päätösten mukaisesti on nimetty panemaan täytäntöön Kioton pöytäkirjan 12 artikla, toiminta sovitetaan yhteen.

▼M2

18 a artikla

Hallinnoiva jäsenvaltio

1. Ilma-aluksen käyttäjää hallinnoiva jäsenvaltio on

a) siinä tapauksessa, että ilma-aluksen käyttäjällä on ►M9 unionin ◄ lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 ([1]) mukainen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva liikennelupa, se jäsenvaltio, joka on myöntänyt liikenneluvan kyseiselle ilma-aluksen käyttäjälle; ja

b) kaikissa muissa tapauksissa se jäsenvaltio, jonka alueella on aiheutunut suurin osa kyseisen ilma-aluksen käyttäjän suorittamien lentojen aiheuttamista arvioiduista päästöistä perusvuoden aikana.

2. Jos ilma-aluksen käyttäjää hallinnoivan jäsenvaltion alueella ei 3 c artiklassa tarkoitetun kauden ensimmäisten kahden vuoden aikana ole aiheutunut yhtään ilma-aluksen käyttäjän toiminnasta johtuvista, tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvista ilmailun päästöistä, kyseinen ilma-aluksen käyttäjä on siirrettävä seuraavaksi kaudeksi johonkin toiseen hallinnoivaan jäsenvaltioon. Uuden hallinnoivan jäsenvaltion on oltava se jäsenvaltio, jonka alueella on aiheutunut suurin osa kyseisen ilma-aluksen käyttäjän suorittamien lentojen aiheuttamista arvioiduista päästöistä edellisen kauden kahden ensimmäisen vuoden aikana.

3. Parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella komissio

a) julkaisee ennen 1 päivää helmikuuta 2009 luettelon ilma-alusten käyttäjistä, jotka harjoittivat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa 1 päivänä tammikuuta 2006 tai sen jälkeen, ja yksilöi kunkin ilma-aluksen käyttäjän osalta 1 kohdassa tarkoitetun hallinnoivan jäsenvaltion; ja

([1]) EYVL L 240, 24.8.1992, s. 1.

▼M2

b) päivittää luettelon ennen kunkin seuraavan vuoden helmikuun 1 päivää lisäten siihen sellaiset ilma-alusten käyttäjät, jotka ovat ryhtyneet harjoittamaan liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa.

4. Komissio voi ►M9 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä ◄ noudattaen laatia ohjeita siitä, miten hallinnoivan jäsenvaltion on tämän direktiivin mukaisesti hallinnoitava ilma-aluksen käyttäjiä.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ’perusvuodella’ tarkoitetaan toiminnan ensimmäistä kalenterivuotta sellaisen ilma-aluksen käyttäjän osalta, joka on aloittanut toiminnan ►M9 unionin ◄ alueella 1 päivän tammikuuta 2006 jälkeen, ja kaikissa muissa tapauksissa 1 päivänä tammikuuta 2006 alkavaa kalenterivuotta.

18 b artikla

Eurocontrolilta saatava apu

Komissio voi pyytää Eurocontrolilta tai muulta vastaavalta järjestöltä apua 3 c artiklan 4 kohdan ja 18 a artiklan velvoitteiden täyttämiseksi, ja se voi tässä tarkoituksessa tehdä asianmukaisia sopimuksia kyseisten järjestöjen kanssa.

▼B

19 artikla

Rekisterit

▼M4

1. Päästöoikeudet, jotka myönnetään 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen, merkitään ►M9 unionin ◄ rekisteriin sellaisten prosessien suorittamiseksi, jotka liittyvät jäsenvaltioissa avattujen päästöoikeustilien ylläpitoon sekä 3 kohdassa tarkoitettujen komission ►M9 säädösten ◄ mukaiseen päästöoikeuksien jakamiseen, palauttamiseen ja mitätöimiseen.

Kukin jäsenvaltio voi suorittaa UNFCCC:n tai Kioton pöytäkirjan mukaisesti hyväksytyt toimet.

▼B

2. Kuka tahansa henkilö voi pitää hallussaan päästöoikeuksia. Rekisterin on oltava yleisön käytettävissä, ja rekisterissä kirjataan erillisille tileille kunkin sellaisen henkilön päästöoikeudet, jolle päästöoikeuksia myönnetään ja jolle tai jolta niitä siirretään.

▼M9

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi säätämällä kaikista tarpeellisista vaatimuksista, jotka koskevat unionin rekisteriä 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavaa päästökauppakautta ja sen jälkeisiä kausia varten; rekisteri koostuu standardoiduista sähköisistä tietokannoista, joiden yhteisten tietoelementtien avulla voidaan seurata tapauksen mukaan päästöoikeuksien myöntämistä, hallussapitoa, siirtämistä ja mitätöimistä ja taata tarvittaessa yleisölle oikeus tutustua tietoihin ja varmistaa luottamuksellisuus. Näissä delegoiduissa säädöksissä on annettava myös säännöksiä, joilla pannaan täytäntöön päästöoikeuksien keskinäinen tunnustaminen päästökauppajärjestelmiä yhdistävissä sopimuksissa.

▼M4

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ►M9 säädösten ◄ on sisällettävä tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta ►M9 unionin ◄ rekisterissä voidaan suorittaa tapahtumia ja muita toimintoja 25 artiklan 1 b

▼M4

alakohdassa tarkoitettujen järjestelyjen toteuttamiseksi. Mainituissa ►M9 säädöksissä ◄ säädetään myös ►M9 unionin ◄ rekisteriin tehtäviin muutoksiin ja tapahtumien hallinnointiin liittyvistä menettelyistä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen asioiden osalta. Se sisältää tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, jotta ►M9 unionin ◄ rekisterissä voidaan varmistaa, että tehokkuuden parantamiseen, hallintokulujen hoitoon ja laadunvalvontatoimiin liittyvät jäsenvaltioiden aloitteet ovat mahdollisia.

▼B

20 artikla

Keskusvalvoja

1. Komissio nimeää keskusvalvojan, joka pitää riippumatonta tapahtumakirjaa päästöoikeuksien myöntämisestä, siirtämisestä ja mitätöimisestä.

2. Keskusvalvoja tekee riippumattoman tapahtumakirjan avulla automaattisia tarkistuksia kustakin tapahtumasta rekisterissä varmistaakseen, että päästöoikeuksien myöntämisessä, siirtämisessä ja mitätöimisessä ei toimita sääntöjenvastaisesti.

3. Jos automaattisissa tarkistuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuutta, keskusvalvojan on ilmoitettava tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle tai asianomaisille jäsenvaltioille, joka ei tai jotka eivät saa kirjata kyseistä tapahtumaa tai asianomaisiin päästöoikeuksiin liittyviä muita tapahtumia ennen kuin sääntöjenvastaisuudet on selvitetty.

21 artikla

Jäsenvaltioiden kertomukset

1. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta. ►M4 Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota päästöoikeuksien jakojärjestelyihin, rekisterien toimintaan, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamiseen, tämän direktiivin noudattamiseen liittyviin kysymyksiin sekä tarvittaessa päästöoikeuksien verotuskohteluun. ◄ Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2005 mennessä. ►M9 Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädösten muodossa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 22 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. ◄ Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille viimeistään kuusi kuukautta ennen ensimmäisen kertomuksen toimittamisen määräaikaa.

2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettujen kertomusten perusteella kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta kolmen kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden kertomusten vastaanottamisesta.

▼M4

3. Komissio järjestää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisen tietojenvaihdon kehityksestä, joka koskee päästöoikeuksien jakoa, päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten käyttöä ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄, rekisterien toimintaa, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista sekä akkreditointia ja tämän direktiivin noudattamista.

▼M9

4. Lisäksi 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa kiinnitetään joka kolmas vuosi erityistä huomiota vastaaviin toimenpiteisiin, jotka on hyväksytty EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle jätettyjä pieniä laitoksia varten. Pieniä laitoksia varten hyväksyttyjen vastaavien toimenpiteiden kysymystä tarkastellaan myös 3 kohdassa tarkoitetussa tietojenvaihdossa.

▼M1

21 a artikla

Toimintavalmiuksien kehittämisen tukeminen

Komission ja jäsenvaltioiden on pyrittävä UNFCCC:n, Kioton pöytäkirjan ja niiden täytäntöönpanemiseksi tehtyjen myöhempien päätösten mukaisesti tukemaan toimintavalmiuksien kehittämistä kehitysmaissa ja siirtymätalousmaissa, jotta kyseiset maat voivat hyödyntää kaikilta osin yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin mahdollisuuksia tavalla, joka tukee niiden kestävän kehityksen strategioita, ja jotta helpotetaan eri tahojen osallistumista yhteistoteutuksen ja puhtaan kehityksen mekanismin hankkeiden kehittämiseen ja toteuttamiseen.

▼M9

22 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteiden muuttamiseksi tarvittaessa, lukuun ottamatta liitteitä I, II a ja II b, 21 artiklan mukaisten kertomusten sekä tämän direktiivin soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella. Liitteitä IV ja V voidaan muuttaa päästöjä koskevan tarkkailun, raportoinnin ja todentamisen parantamiseksi.

22 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 ([1]) 26 artiklalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 ([2]) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼M9

23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 8 päivästä huhtikuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1 ja 8 kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa ja 28 c artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 d artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 4 kohdassa, 10 a artiklan 1 ja 8 kohdassa, 10 b artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 3 kohdassa, 22 artiklassa, 24 artiklan 3 kohdassa, 24 a artiklan 1 kohdassa, 25 a artiklan 1 kohdassa ja 28 c artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([1]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 3 d artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 4 kohdan, 10 a artiklan 1 ja 8 kohdan, 10 b artiklan 5 kohdan, 19 artiklan 3 kohdan, 22 artiklan, 24 artiklan 3 kohdan, 24 a artiklan 1 kohdan, 25 a artiklan 1 kohdan ja 28 c artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

▼M4

24 artikla

Muiden toimintojen ja kaasujen yksipuolista sisällyttämistä koskevat menettelyt

▼M9

1. Vuodesta 2008 alkaen jäsenvaltiot voivat soveltaa päästöoikeuksien kauppaa tämän direktiivin mukaisesti toimintoihin ja kasvihuonekaasuihin, joita ei ole lueteltu liitteessä I, ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat perusteet, erityisesti vaikutukset sisämarkkinoihin, mahdollisen kilpailun vääristymisen, EU:n päästökauppajärjestelmän tinkimättömyyden ympäristön kannalta sekä suunnitellun tarkkailu- ja raportointijärjestelmän luotettavuuden, edellyttäen, että komissio hyväksyy tällaisten toimintojen ja kasvihuonekaasujen sisällyttämisen niiden delegoitujen säädösten mukaisesti, jotka komissiolla on valta antaa 23 artiklan mukaisesti.

([1]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼M4

2. Kun muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttäminen hyväksytään, komissio voi samaan aikaan antaa luvan lisäpäästöoikeuksien myöntämiseen ja antaa muille jäsenvaltioille luvan tällaisten muiden toimintojen ja kaasujen sisällyttämiseen.

3. Komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä voidaan antaa ►M9 säädökset ◄ sellaisia toimintoja, laitoksia ja kasvihuonekaasuja koskevasta päästöjen tarkkailusta ja raportoinnista, joita ei luetella yhdistelmänä liitteessä I, jos tällainen tarkkailu ja raportointi voidaan toteuttaa riittävän tarkasti.

▼M9

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi tässä tarkoituksessa.

▼M4

24 a artikla

Päästöjä vähentäviä hankkeita koskevat yhdenmukaistetut säännöt

▼M9

1. Edellä 24 artiklassa säädettyjen sisällyttämisten lisäksi komissio voi hyväksyä toimenpiteitä päästöoikeuksien tai hyvitysten myöntämiseksi jäsenvaltioiden hallinnoimille hankkeille, joilla vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä, jotka eivät kuulu EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia aiemman 11 b artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen säädösten kanssa sellaisina kuin ne ovat voimassa ennen 8 päivää huhtikuuta 2018. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla menettely, jota on noudatettava.

▼M4

Nämä toimenpiteet eivät saa johtaa päästövähennysten kaksinkertaiseen laskentaan eivätkä haitata muiden, ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄ kuulumattomien toimenpiteiden toteuttamista päästöjen vähentämiseksi. Toimenpiteitä hyväksytään vain, jos 24 artiklan mukainen sisällyttäminen ei ole mahdollista, ja ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ seuraavassa uudelleentarkastelussa on harkittava näiden päästöjen kohtelun yhdenmukaistamista kaikkialla ►M9 unionissa ◄.

▼M9

———————

▼M4

3. Jäsenvaltio voi kieltäytyä myöntämästä päästöoikeuksia tai hyvityksiä tietyntyyppisten hankkeiden osalta, joilla vähennetään kasvihuonekaasujen päästöjä sen omalla alueella.

Tällaiset hankkeet toteutetaan sen jäsenvaltion hyväksynnän perusteella, jossa hanke toteutetaan.

▼B

25 artikla

Yhteydet muihin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmiin

1. Niiden Kioton pöytäkirjan liitteessä B lueteltujen kolmansien maiden kanssa, jotka ovat ratifioineet pöytäkirjan, olisi tehtävä sopimuksia, joilla päästöoikeudet tunnustetaan vastavuoroisesti ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ ja muiden kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmien välillä perustamissopimuksen 300 artiklan sääntöjen mukaisesti.

▼M4

1 a. ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ ja muiden sellaisten muissa maissa, osavaltioissa tai alueellisissa hallintoyksiköissä perustettujen kasvihuonekaasujen pakollisten yhteensopivien päästökauppajärjestelmien, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu, välillä voidaan tehdä sopimuksia päästöoikeuksien pakollisesta tunnustamisesta.

1 b. Kolmansien maiden tai osavaltioiden tai alueellisten hallintoyksiköiden kanssa voidaan tehdä muita kuin sitovia järjestelyjä ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ tai muiden kasvihuonekaasujen sellaisten pakollisten päästöjärjestelmien soveltamisalaan kuuluvien päästöjen hallinnollisesta ja teknisestä yhteensovittamisesta, joissa päästöjen absoluuttinen määrä on rajoitettu.

▼M9

_____

▼M2

25 a artikla

Lentoliikenteen ilmastonmuutosvaikutusten vähentämistä koskevat kolmansien maiden toimet

1. ►M9 Jos kolmas maa hyväksyy toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää kyseisestä kolmannesta maasta lähtevien ja unioniin saapuvien lentojen ilmastovaikutuksia, komissio tarkastelee kyseistä kolmatta maata ja 22 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa komiteassa olevia jäsenvaltioita kuultuaan käytettävissä olevia vaihtoehtoja, jotta mahdollistettaisiin EU:n päästökauppajärjestelmän ja kyseisen maan toimenpiteiden optimaalinen vuorovaikutus.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen I muuttamiseksi, jonka seurauksena kyseisestä kolmannesta maasta saapuvat lennot eivät kuulu liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, tai säätää liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan tehtävistä muista muutoksista, joita edellytetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyssä sopimuksessa, ei kuitenkaan soveltamisalan osalta. ◄

Komissio voi ehdottaa muita muutoksia tähän direktiiviin Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio voi myös tarvittaessa tehdä perustamissopimuksen 300 artiklan 1 kohdan perusteella neuvostolle suosituksia neuvottelujen aloittamiseksi tarkoituksena tehdä sopimus asianomaisen kolmannen maan kanssa.

2. ►M9 Unioni ◄ ja sen jäsenvaltiot pyrkivät edelleen yhteisymmärrykseen maailmanlaajuisista toimenpiteistä ilmailun aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. Komissio harkitsee tällaisen yhteisymmärryksen perusteella, onko tätä direktiiviä tarpeen muuttaa siltä osin kuin se koskee ilma-alusten käyttäjiä.

▼B

26 artikla

Direktiivin 96/61/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 96/61/EY 9 artiklan 3 kohtaan seuraavat alakohdat:

”Jos laitoksen kasvihuonekaasupäästöt nimetään kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun

▼B

direktiivin 2003/87/EY (*) liitteessä I kyseisessä laitoksessa harjoitettavaan toimintaan liittyviksi, luvassa ei saa asettaa kyseisen kaasun suoralle päästölle raja-arvoa, ellei ole tarpeen varmistaa, että merkittävää paikallista pilaantumista ei aiheudu.

Jäsenvaltiot voivat päättää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltujen toimintojen osalta, että energiatehokkuuteen liittyviä vaatimuksia ei määrätä koskemaan polttolaitoksia tai muita laitoksia, joista aiheutuu hiilidioksidipäästöjä paikalla.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa muutettava lupaa.

Edellä olevia kolmea alakohtaa ei sovelleta laitoksiin, jotka on jätetty väliaikaisesti yhteisön kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän ulkopuolelle direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.”

▼M4

27 artikla

Vastaavien toimenpiteiden kohteena olevien pienten laitosten poisjättäminen

1. Jäsenvaltiot voivat jättää toiminnanharjoittajaa kuultuaan ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmän ◄ ulkopuolelle laitokset, joiden toimivaltaiselle viranomaiselle raportoimat päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat alle 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna ja, jos niissä suoritetaan polttotoimintaa, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 35 megawattia, ja joihin sovelletaan toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, jos asianomainen jäsenvaltio täyttää seuraavat edellytykset:

a) se ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen sekä toteutetut vastaavat toimenpiteet, jotka koskevat kyseistä laitosta ja joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun luettelo toimitetaan komissiolle;

b) se vahvistaa, että tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän. Jäsenvaltiot voivat 14 artiklan mukaisesti sallia yksinkertaistettuja tarkkailu-, raportointi- ja todentamistoimenpiteitä laitoksille, joiden keskimääräiset todennetut päästöt vuosina 2008–2010 ovat alle 5 000 tonnia vuodessa;

c) se vahvistaa, että jos minkä tahansa laitoksen päästöt, lukuun ottamatta päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna 25 000 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän tai jos laitokseen sovellettavia toimenpiteitä, joilla on saavutettavissa vastaavia päästövähennyksiä, ei enää toteuteta, kyseinen laitos otetaan takaisin ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄;

d) se julkaisee a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot julkisesti kommentoitaviksi.

Myös sairaalat voidaan jättää järjestelmän ulkopuolelle, jos ne toteuttavat vastaavia toimenpiteitä.

▼M4

2. Jos kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun tiedot on ilmoitettu julkisesti kommentoitaviksi, komissio ei esitä vastalausetta seuraavien kuuden kuukauden kuluessa, ilmoitus katsotaan hyväksytyksi.

Kun päästöoikeudet on palautettu sen ajanjakson osalta, jonka laitos on ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄, laitos jätetään järjestelmän ulkopuolelle ja jäsenvaltio ei saa enää myöntää sille maksutta päästöoikeuksia 10 a artiklan mukaisesti.

3. Kun laitos otetaan takaisin ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄ 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sille myönnetään kaikki 10 a artiklan mukaisesti myönnettävät päästöoikeudet alkaen vuodesta, jolloin laitos otetaan takaisin järjestelmään. Tällaisille laitoksille myönnettävät päästöoikeudet on vähennettävä määrästä, joka sen jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti huutokaupattava.

▼M9

Tällaiset laitokset säilyvät EU:n päästökauppajärjestelmässä sen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun jakson loppuun saakka, jona se on otettu takaisin järjestelmään.

▼M4

4. Laitoksiin, jotka eivät olleet ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmässä ◄ kaudella 2008–2012, voidaan soveltaa yksinkertaistettuja tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevia vaatimuksia päästöjen määrittelemiseksi kolmena 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna.

▼M9

27 a artikla

Laitosten, joiden päästöt ovat alle 2 500 tonnia, vapaaehtoinen jättäminen EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle

1. Jäsenvaltiot voivat jättää EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle laitokset, joiden asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle raportoimat päästöt, ottamatta huomioon päästöjä biomassasta, ovat alle 2 500 hiilidioksidiekvivalenttitonnia kunakin kolmena a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio:

a) ilmoittaa komissiolle kunkin tällaisen laitoksen ennen kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luettelo on toimitettava ja viimeistään silloin, kun tämä luettelo toimitetaan komissiolle;

b) vahvistaa, että yksinkertaistettuja tarkkailujärjestelyjä on otettu käyttöön sen arvioimiseksi, ovatko minkään laitoksen päästöt, ottamatta huomioon päästöjä biomassasta, minä tahansa kalenterivuonna 2 500 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän;

c) vahvistaa, että jos jonkin laitoksen päästöt, ottamatta huomioon päästöjä biomassasta, ovat minä tahansa kalenterivuonna 2 500 hiilidioksidiekvivalenttitonnia tai enemmän, kyseinen laitos otetaan takaisin EU:n päästökauppajärjestelmään; ja

▼M9

d) asettaa yleisön saataville a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot.

2. Kun laitos otetaan takaisin EU:n päästökauppajärjestelmään tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, sille annetaan kaikki 10 a artiklan mukaisesti jaettavat päästöoikeudet alkaen vuodesta, jolloin laitos otetaan takaisin järjestelmään. Tällaiselle laitokselle jaettavat päästöoikeudet on vähennettävä määrästä, joka sen jäsenvaltion, jossa laitos sijaitsee, on 10 artiklan 2 kohdan nojalla huutokaupattava.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle myös huippu- tai varayksiköt, joiden toiminta-aika oli enintään 300 käyttötuntia vuodessa kunakin kolmena 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ilmoittamista edeltävänä vuonna, samoin edellytyksin kuin 1 ja 2 kohdassa.

▼M4

28 artikla

Muutokset, jotka tulevat voimaan ►M9 unionin ◄ hyväksyttyä kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen

1. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ►M9 unioni ◄ on allekirjoittanut kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, joka johtaa vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin kasvihuonekaasupäästöjen pakollisiin vähennyksiin, jotka ovat yli 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, mikä ilmenee maaliskuussa 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston tukemasta 30 prosentin vähennyssitoumuksesta, komissio antaa kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti seuraavia tekijöitä:

a) kansainvälisten neuvottelujen puitteissa sovittujen toimenpiteiden luonne ja muiden kehittyneiden maiden sitoutuminen päästövähennyksiin, jotka ovat verrattavissa ►M9 unionin ◄ sitoumuksiin, ja taloudellisesti edistyneimpien kehitysmaiden sitoutuminen riittävien toimien toteuttamiseen vastuidensa ja valmiuksiensa mukaisesti;

b) kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen seuraukset ja niiden edellyttämät ratkaisut ►M9 unionin ◄ tasolla siirtymiseksi kohti kunnianhimoisempaa 30 prosentin vähennystavoitetta tasapainoisella, avoimella ja oikeudenmukaisella tavalla, ottaen huomioon Kioton pöytäkirjan ensimmäisenä sitoumuskautena tehty työ;

c) ►M9 unionin ◄ teollisuuden kilpailukyky hiilivuodon riskien yhteydessä;

d) kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen vaikutus muihin ►M9 unionin ◄ talouden aloihin;

e) vaikutus ►M9 unionin ◄ maatalousalaan, mukaan lukien hiilivuodon riskit;

f) asianmukaiset menettelyt maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja metsätalouteen liittyvien päästöjen ja poistumien sisällyttämiseksi ►M9 EU:n päästökauppajärjestelmään ◄;

▼M4

g) metsittäminen, uudelleenmetsittäminen sekä metsien häviämisen ja huononemisen estäminen kolmansissa maissa, jos tässä yhteydessä saadaan aikaan kansainvälisesti tunnustettu järjestelmä;

h) tarve toteuttaa muita ►M9 unionin ◄ politiikkoja ja toimenpiteitä ►M9 unionin ◄ ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevien sitoumusten täyttämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella komissio antaa tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi 1 kohdan mukaisesti niin, että muutossäädös voi tulla voimaan, kun ►M9 unioni ◄ hyväksyy kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen, ja että mainitun sopimuksen mukainen päästövähennyssitoumus voidaan panna täytäntöön.

Tämän ehdotuksen on perustuttava avoimuuden, taloudellisen tehokkuuden ja kustannustehokkuuden periaatteisiin sekä vähentämisponnistelujen oikeudenmukaiseen ja solidaariseen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä.

3. Ehdotuksessa on tarvittaessa sallittava, että toiminnanharjoittajat voivat tässä direktiivissä säädettyjen hyvitysten lisäksi käyttää sellaisista kolmansista maista, jotka ovat ratifioineet kansainvälisen ilmastomuutossopimuksen, peräisin olevia sertifioituja päästövähennyksiä, päästövähennysyksikköjä tai muita hyväksyttyjä hyvityksiä.

4. Ehdotukseen on sisällytettävä tarvittaessa myös muita toimenpiteitä, joita tarvitaan pakollisten vähennysten saavuttamiseen 1 kohdan mukaisesti avoimella, tasapainoisella ja oikeudenmukaisella tavalla, ja erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteitä, joiden mukaan ►M9 unionin ◄ toiminnanharjoittajat voivat 11 a artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettujen hankeperäisten hyvitysten lisäksi käyttää tarvittaessa muuntyyppisiä hankeperäisiä hyvityksiä tai kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen mukaisesti perustettuja muita mekanismeja.

5. Ehdotukseen on sisällytettävä asianmukaiset siirtymäajan ja lykkäävät toimenpiteet, joita sovelletaan kansainvälisen ilmastonmuutossopimuksen voimaantuloon asti.

▼M6
▼C1

28 a artikla

▼M8

Poikkeukset, joita sovelletaan ennen ICAOn maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanoa

▼M6

1. Poiketen siitä, mitä 12 artiklan 2 a kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa ja 16 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on katsottava kyseisissä säännöksissä esitetyt vaatimukset täytetyiksi eivätkä ne saa ryhtyä toimiin ilma-alusten käyttäjiä vastaan seuraavien osalta:

▼M8

a) kaikki ETA:n ulkopuolisissa maissa sijaitseviin lentopaikkoihin saapuvien tai niistä lähtevien lentojen päästöt kunakin kalenterivuonna 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2023 saakka, jollei 28 b artiklassa tarkoitetusta uudelleentarkastelusta muuta johdu;

▼M8

b) kaikki jollakin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetulla syrjäisimmällä alueella sijaitsevan lentopaikan ja muulla ETA:n alueella sijaitsevan lentopaikan välisten lentojen päästöt kunakin kalenterivuonna 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2023 saakka, jollei 28 b artiklassa tarkoitetusta uudelleentarkastelusta muuta johdu.

_____

▼M6

Edellä olevia 11 a, 12 ja 14 artiklaa sovellettaessa muiden kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen lentojen todennetut päästöt katsotaan ilma-aluksen käyttäjän todennetuiksi päästöiksi.

▼M8

2. Poiketen siitä, mitä 3 e ja 3 f artiklassa säädetään, ilma-aluksen käyttäjille, joita koskevat tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt poikkeukset, on myönnettävä kunakin vuonna maksutta päästöoikeuksia määrä, jota vähennetään suhteessa kyseisissä alakohdissa säädetyn palautusvelvollisuuden vähentämiseen.

Poiketen siitä, mitä 3 f artiklan 8 kohdassa säädetään, päästöoikeudet, joita ei jaeta erityisvarannosta, on mitätöitävä.

Ilma-alusten käyttäjille jaettujen päästöoikeuksien määrään sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen 9 artiklassa tarkoitettua lineaarista kerrointa, jollei 28 b artiklassa tarkoitetusta uudelleentarkastelusta muuta johdu.

Jäsenvaltioiden on 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2023 välisenä aikana tapahtuvan toiminnan osalta julkaistava kullekin ilma-aluksen käyttäjälle jaettavien ilmailun päästöoikeuksien määrä ennen 1 päivää syyskuuta 2018.

▼M6

3. Poiketen siitä, mitä 3 d artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on myytävä ilmailun päästöoikeuksia huutokaupalla määrä, jota vähennetään suhteessa myönnettyjen päästöoikeuksien kokonaismäärän vähentämiseen.

▼M8

4. Poiketen siitä, mitä 3 d artiklan 3 kohdassa säädetään, kunkin jäsenvaltion huutokaupalla myymien päästöoikeuksien määrää kaudella, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2013 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2023 vähennetään siten, että se vastaa kyseisen jäsenvaltion osuutta ilmailusta aiheutuvista päästöistä niiden lentojen osalta, joihin ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyä poikkeusta.

▼M6

5. Poiketen siitä, mitä 3 g artiklassa säädetään, ilma-alusten käyttäjien ei tarvitse toimittaa tarkkailusuunnitelmia, joissa esitetään toimenpiteitä päästöjen tarkkailemiseksi ja niistä raportoimiseksi, niiden lentojen osalta, joihin sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyä poikkeusta.

▼M8

6. Poiketen siitä, mitä 3 g, 12, 15 ja 18 a artiklassa säädetään, jos ilma-aluksen käyttäjän vuosittaiset kokonaispäästöt ovat vähemmän kuin 25 000 tonnia hiilidioksidia tai jos ilma-aluksen käyttäjän vuosittaiset kokonaispäästöt ovat vähemmän kuin 3 000 tonnia hiilidioksidia muista kuin tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista lennoista, sen päästöt katsotaan todennetuiksi päästöiksi, jos ne on määritetty komission asetuksen (EU) N:o 606/2010 ([1]) nojalla hyväksyttyä, vähän päästöjä aiheuttaville ilma-alusten käyttäjille tarkoitettua välinettä käyttäen, jonka tiedot on saatu Eurocontrolin päästökauppajärjestelmän tukivälineestä. Jäsenvaltiot voivat soveltaa yksinkertaistettuja menettelyjä muihin kuin kaupallisiin ilma-alusten käyttäjiin, jos näillä menettelyillä saavutetaan samanlainen tarkkuus kuin vähän päästöjä aiheuttaville ilma-alusten käyttäjille tarkoitetulla välineellä.

7. Tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan maihin, joiden kanssa on tehty sopimus 25 tai 25 a artiklan nojalla, noudattaen kuitenkin tällaisen sopimuksen ehtoja.

_____

28 b artikla

Komission kertomus ja uudelleentarkastelu koskien ICAOn maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanoa

1. Komissio antaa ennen 1 päivää tammikuuta 2019 ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen päästöihin vuodesta 2021 alkaen sovellettavan maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen täytäntöönpanoa koskevien ICAOn neuvottelujen edistymisestä ja etenkin i) asiaa koskevista ICAOn hyväksymistä välineistä, myös standardeista ja suositelluista menettelytavoista; ii) ICAOn neuvoston hyväksymistä maailmanlaajuista markkinaperusteista toimenpidettä koskevista suosituksista; iii) maailmanlaajuisen rekisterin perustamisesta; iv) kolmansien maiden toteuttamista kansallisista toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön maailmanlaajuinen markkinaperusteinen toimenpide, jota sovelletaan päästöihin vuodesta 2021 alkaen; v) kolmansien maiden varaumien seurauksista; sekä vi) muusta asiaan liittyvästä kansainvälisestä kehityksestä sekä sovellettavista välineistä.

Komissio antaa myös UNFCCC:n maailmanlaajuisen tilannekatsauksen mukaisesti kertomuksen pyrkimyksistä saavuttaa ilmailualan pitkän ajanjakson päästövähennystavoite ilmailun hiilidioksidipäästöjen puolittamisesta vuoden 2005 tasosta vuoteen 2050 mennessä.

2. Komissio antaa 12 kuukauden kuluessa ICAOn asiaankuuluvien välineiden hyväksymisestä ja ennen kuin maailmanlaajuinen markkinapohjainen väline otetaan käyttöön Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa on pohdittava, miten kyseiset välineet voitaisiin panna täytäntöön unionin oikeudessa tämän direktiivin tarkistamisen kautta. Komissio tarkastelee tarvittaessa kyseisessä kertomuksessa

([1]) Komission asetus (EU) N:o 606/2010, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2010, tiettyjen vähän päästöjä aiheuttavien ilma-alusten käyttäjien polttoaineenkulutuksen arviointiin käytettävän ja Euroopan lennonvarmistusjärjestön (Eurocontrol) kehittämän yksinkertaistetun välineen hyväksymisestä (EUVL L 175, 10.7.2010, s. 25).

▼M8

myös sääntöjä, joita sovelletaan ETA:n sisäisiin lentoihin. Kertomuksessa on myös tutkittava maailmanlaajuisen markkinapohjaisen toimenpiteen kunnianhimoisuutta ja yleistä tinkimättömyyttä ympäristön kannalta, mukaan lukien se, kuinka hyvin siinä pyritään saavuttamaan Pariisin sopimuksen tavoitteet yleisesti, osallistumisastetta, sen täytäntöönpanokelpoisuutta, avoimuutta, seuraamuksia noudattamatta jättämisestä, yleisöpalautetta koskevia menettelyjä, päästöhyvitysten laatua, päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista, rekistereitä, vastuuvelvollisuutta ja biopolttoaineiden käyttöä koskevia sääntöjä. Kertomuksessa on myös pohdittava, onko 28 c artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä säännöksiä tarkistettava.

3. Komission liittää tarvittaessa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 28 a artiklassa säädettyjen poikkeusten muuttamiseksi, poistamiseksi, laajentamiseksi tai korvaamiseksi noudattaen unionin sitoumusta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä koko talouden laajuisesti vuoteen 2030 mennessä, jotta varmistetaan, että unionin ilmastotoimet ovat ympäristöllisesti tinkimättömiä ja tehokkaita.

▼M9

28 c artikla

Tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevat säännökset maailmanlaajuisen markkinaperusteisen toimenpiteen soveltamiseksi

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi koskien asianmukaista päästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista, jotta ICAOn maailmanlaajuinen markkinaperusteinen toimenpide voidaan panna täytäntöön kaikilla sen kattamilla reiteillä. Kyseisten delegoitujen säädösten on perustuttava ICAOn hyväksymiin asiaa koskeviin välineisiin, niiden on vältettävä kilpailun vääristymistä ja niiden on oltava johdonmukaisia 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säädösten periaatteiden kanssa, ja niillä on varmistettava, että toimitettavat päästöraportit todennetaan 15 artiklassa säädettyjen todentamista koskevien periaatteiden ja kriteerien mukaisesti.

▼M4

29 artikla

Hiilimarkkinoiden paremman toiminnan varmistamiseksi annettava kertomus

Jos komissiolla on jäsenvaltioiden hiilimarkkinoista 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräajoin annettavien kertomusten perusteella näyttöä siitä, että hiilimarkkinat eivät toimi asianmukaisesti, se antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia, joiden tarkoituksena on lisätä hiilimarkkinoiden avoimuutta ja joissa käsitellään toimenpiteitä niiden toiminnan parantamiseksi.

29 a artikla

Liiallisten hinnanvaihtelujen johdosta toteutettavat toimenpiteet

1. Jos päästöoikeuksien hinta on yli kuutena peräkkäisenä kuukautena yli kolminkertainen verrattuna päästöoikeuksien keskimääräiseen hintaan kahtena edeltävänä vuonna ►M9 unionin ◄ hiilimarkkinoilla, komissio kutsuu välittömästi koolle päätöksen N:o 280/2004/EY 9 artiklalla perustetun komitean.

▼M4

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu hintojen kehitys ei vastaa markkinoiden perustekijöiden muutoksia, voidaan hintakehityksen voimakkuus huomioon ottaen hyväksyä jokin seuraavista toimenpiteistä:

a) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat aikaistaa huutokaupattavan määrän osan huutokauppaamista;

b) toimenpide, jonka avulla jäsenvaltiot voivat huutokaupata enintään 25 prosenttia uusien osallistujien varauksessa jäljellä olevista päästöoikeuksista.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

3. Toimenpiteissä otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle 29 artiklan mukaisesti antamat kertomukset sekä jäsenvaltioiden mahdollisesti toimittamat muut asiaankuuluvat tiedot.

4. Näiden säännösten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa ►M9 säädöksissä ◄.

▼M9

30 artikla

Uudelleentarkastelu ottaen huomioon Pariisin sopimuksen täytäntöönpano ja muiden merkittävien talouksien päästöoikeusmarkkinoiden kehittäminen

1. Tätä direktiiviä tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon kansainvälinen kehitys ja pyrkimykset Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Myös 10 a ja 10 b artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä eräiden sellaisten energiaintensiivisten teollisuudenalojen tukemiseksi, jotka saattavat olla alttiina hiilivuodolle, tarkastellaan säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon muiden merkittävien talouksien ilmastopoliittiset toimenpiteet. Tässä yhteydessä komissio tarkastelee myös, olisiko välillisten kustannusten hyvittämiseen liittyviä toimenpiteitä yhdenmukaistettava edelleen.

3. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle aina Pariisin sopimuksen mukaisesti tehtävän maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen, tarkastellen erityisesti unionin lisäpolitiikkojen ja -toimenpiteiden tarvetta ottaen huomioon unionin ja sen jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen tarpeelliset vähennykset, myös suhteessa 9 artiklassa tarkoitettuun lineaarisen määrään. Komissio voi tehdä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamisesta.

4. Komissio esittää ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päivitetyn analyysin ilmailun muiden kuin hiilidioksidipäästöjen vaikutuksista sekä tarvittaessa ehdotuksen siitä, miten näihin vaikutuksiin voitaisiin parhaiten puuttua.

▼M2

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

▼B

31 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Komissio ilmoittaa muille jäsenvaltioille kyseisistä laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼**M4**

LIITE I

TOIMINTOJEN LUOKAT, JOIHIN TÄTÄ DIREKTIIVIÄ SOVELLETAAN

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimiseen, kehittämiseen tai testaamiseen, eikä yksinomaan biomassaa käyttäviä laitoksia.

2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteettia tai tuotantoa. Jos useampaa samaan luokkaan kuuluvaa toimintaa suoritetaan samassa laitoksessa, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

3. Laskettaessa laitoksen nimellistä kokonaislämpötehoa, jotta voidaan päättää sen sisällyttämisestä ►**M9** EU:n päästökauppajärjestelmään ◄, lasketaan yhteen nimelliset lämpötehot kaikista siihen kuuluvista teknisistä yksiköistä, joissa laitoksessa poltetaan polttoaineita. Näitä yksiköitä voivat olla muun muassa kaikentyyppiset kattilat, polttimet, turbiinit, lämmittimet, polttouunit, polttolaitokset, kalsinointiuunit, prosessiuunit, uunit, kuivaamot, moottorit, polttokennot, kemialliseen kiertoon perustuvat polttoyksiköt, soihdut ja termiset tai katalyyttiset jälkipolttoyksiköt. Nimellistä kokonaislämpötehoa laskettaessa ei oteta huomioon yksiköitä, joiden nimellinen lämpöteho on pienempi kuin 3 MW, eikä yksiköitä, joissa käytetään yksinomaan biomassaa. Yksinomaan biomassaa käyttäviin yksikköihin kuuluvat yksiköt, joissa käytetään fossiilisia polttoaineita ainoastaan yksikön käynnistyksen tai pysäytyksen aikana.

4. Jos yksikköä käytetään toimintaan, jonka kynnysarvoa ei ilmaista nimellisenä kokonaislämpötehona, tämän toiminnan kynnysarvo on ensisijainen päätettäessä sen sisällyttämisestä ►**M9** EU:n päästökauppajärjestelmään ◄.

5. Jos minkä tahansa tässä liitteessä olevan toiminnon kapasiteettina ilmaistun kynnysarvon todetaan ylittyvän jossakin laitoksessa, kasvihuonekaasujen päästölupaan sisällytetään kaikki yksiköt, joissa poltetaan polttoaineita, paitsi ne yksiköt, joissa poltetaan ongelmajätteitä ja yhdyskuntajätteitä.

6. Tammikuun 1 päivästä 2012 alkaen tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kaikki lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalla jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle tai lähtevät sieltä.

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Polttoaineiden poltto laitoksissa, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW (lukuun ottamatta ongelmajätteen ja yhdyskuntajätteen polttolaitoksia)	Hiilidioksidi
Mineraaliöljyn jalostaminen	Hiilidioksidi
Koksin tuotanto	Hiilidioksidi
Metallimalmien (mukaan lukien sulfidimalmit) pasutus tai sintraus, pelletointi mukaan lukien	Hiilidioksidi
Raakaraudan tai teräksen tuotanto (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuva valu, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa	Hiilidioksidi
Rautametallien tuotanto tai jalostus (rautaseokset mukaan luettuina) polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW. Jalostus kattaa muun muassa valssaamot, kuumennusuunit, hehkutusuunit, takomot, valimot, pinnoituksen ja peittauksen.	Hiilidioksidi

▼M4

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Alumiinin primärituotanto.	Hiilidioksidi ja perfluorihiilivedyt
Alumiinin sekundäärituotanto polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Muiden kuin rautametallien tuotanto tai jalostus, mukaan luettuina seokset, puhdistus, valu ja niin edelleen, polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho (mukaan lukien pelkistiminä käytetyt polttoaineet) on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Sementtiklinkkerin tuotanto kiertouuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkin tuotanto muuntyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalkin tuotanto tai dolomiitin tai magnesiitin kalsinointi kiertouuneissa tai muuntyyppisissä uuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Lasin valmistus, mukaan lukien lasikuidut, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät rakennustiilet, laatat, kivitavara tai posliini, kun tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Eristysmateriaalin valmistus mineraalivillasta käyttämällä lasia, kiveä tai kuonaa, kun sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kipsin kuivaus tai kalsinointi tai kipsilevyjen ja muiden kipsituotteiden valmistus polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Massan valmistus puusta tai muista kuitumateriaaleista.	Hiilidioksidi
Paperin tai kartongin valmistus kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Hiilimustan tuotanto, johon liittyy orgaanisten aineiden kuten öljyn ja tervan sekä krakkaus- ja tislausjäännösten karbonointi polttoyksiköissä, joiden nimellinen kokonaislämpöteho on yli 20 MW.	Hiilidioksidi
Typpihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Adipiinihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli

▼**M4**

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
Glyoksaali- ja glyoksyylihapon tuotanto	Hiilidioksidi ja typpioksiduuli
Ammoniakin tuotanto	Hiilidioksidi
Suurissa erissä tuotettavien orgaanisen kemian kemikaalien tuotanto, jossa käytetään krakkausta, reformointia, osittaista tai täydellistä hapetusta tai vastaavia menetelmiä ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 100 tonnia päivässä	Hiilidioksidi
Vetykaasun (H_2) ja synteesikaasun tuotanto, jossa käytetään reformointia tai osittaista hapetusta ja jonka tuotantokapasiteetti ylittää 25 tonnia päivässä.	Hiilidioksidi
Kalsinoidun soodan (Na_2CO_3) ja natriumbikarbonaatin ($NaHCO_3$) tuotanto	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen talteenotto tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista niiden kuljettamiseksi ja geologiseksi varastoimiseksi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen kuljettaminen putkistojen kautta geologista varastointia varten direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallittuun varastointipaikkaan.	Hiilidioksidi
Kasvihuonekaasujen geologinen varastointi direktiivin 2009/31/EY mukaisesti sallitussa varastointipaikassa.	Hiilidioksidi
Ilmailu Lennot, jotka saapuvat perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvan jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentopaikalle tai lähtevät sieltä. Tähän toimintaan eivät sisälly: a) muun kuin jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla kuljettavat lennot, jos tämä on osoitettu asianmukaisesti lentosuunnitelmassa; b) sotilasilma-aluksilla suoritettavat sotilaslennot sekä tulli- ja poliisilennot; c) asianmukaisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamat etsintä- ja pelastustoimintaan liittyvät lennot, palonsammutuslennot, humanitaariset avustuslennot ja kiireelliset sairaankuljetuslennot; d) lennot, jotka suoritetaan Chicagon yleissopimuksen liitteessä 2 määriteltyjen näkölentosääntöjen mukaisesti; e) lennot, jotka päättyvät ilma-aluksen lähtölentopaikalle ja joiden aikana ei ole tehty välilaskua;	Hiilidioksidi

▼**M4**

Toiminnat	Kasvihuonekaasut
f) yksinomaan lentolupakirjan saamista tai, kun kyseessä on ohjaamomiehistö, kelpuutuksen saamista varten suoritetut koululennot, joiden lentosuunnitelmissa on asianmukainen merkintä tästä; lentoja ei saa käyttää matkustajien ja/tai rahdin kuljettamiseen eikä ilma-aluksen siirtoon;	
g) yksinomaan tieteellistä tutkimusta varten tai ilma-alusten, ilma-alusten laitteiden tai maalaitteiden tarkastamista, testaamista tai hyväksyntää varten suoritetut lennot;	
h) lennot sellaisilla ilma-aluksilla, joiden suurin sallittu lentoonlähtömassa on alle 5 700 kg;	
i) lennot, jotka suoritetaan asetuksen (ETY) N:o 2408/92 mukaisesti asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden puitteissa perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa määritellyillä syrjäisimmillä alueilla olevilla reiteillä tai reiteillä, joilla tarjottu kapasiteetti on korkeintaan 30 000 paikkaa vuodessa;	
j) lennot, jotka muutoin kuuluisivat tämän toiminnan piiriin ja jotka suorittaa kaupallisen lentoliikenteen harjoittaja, joka joko — suorittaa alle 243 lentoa kolmen peräkkäisen neljän kuukauden jakson aikana, tai — jonka lentojen vuosittaiset kokonaispäästöt ovat alle 10 000 tonnia vuodessa. Tätä kohtaa sovellettaessa lasketaan mukaan myös lennot, joilla kuljetetaan yksinomaan jäsenvaltion hallitsevaa monarkkia ja hänen läheisiä perheenjäseniään, valtionpäämiehiä, hallituksen päämiehiä ja ministereitä virallisella vierailulla; ja	
►**M6** k) 1 päivästä tammikuuta 201331 päivään joulukuuta ►**M8** 2030 ◄ lennot, jotka muutoin kuuluisivat tämän toiminnan piiriin ja jotka suorittaa muu kuin kaupallinen ilma-aluksen käyttäjä, jonka lentojen vuosittaiset kokonaispäästöt ovat alle 1 000 tonnia vuodessa. ◄	

▼B

LIITE II

3 JA 30 ARTIKLASSA TARKOITETUT KASVIHUONEKAASUT

Hiilidioksidi (CO_2)

Metaani (CH_4)

Typpioksiduuli (N_2O)

Fluorihiilivedyt (HFC)

Perfluorihiilivedyt (PFC)

Rikkiheksafluoridi (SF_6)

▼M4

LIITE II a

Jäsenvaltioiden 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti huutokauppaamien päästöoikeuksien prosenttiosuuksien korotukset, joiden tarkoituksena on yhteisvastuullisuuden ja kasvun edistäminen ►M9 unionissa ◄ päästöjen vähentämiseksi ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumiseksi

	Jäsenvaltion osuus
▼M9	
_____	
▼M4	
Bulgaria	53 %
Tšekki	31 %
Viro	42 %
Kreikka	17 %
Espanja	13 %
▼A1	
Kroatia	26 %
▼M9	
_____	
▼M4	
Kypros	20 %
Latvia	56 %
Liettua	46 %
▼M9	
_____	
▼M4	
Unkari	28 %
Malta	23 %
Puola	39 %
Portugali	16 %
Romania	53 %
Slovenia	20 %
Slovakia	41 %
▼M9	
_____	

▼M9

LIITE II b

VAROJEN JAKAMINEN MODERNISAATIORAHASTOSTA 31 PÄIVÄÄN JOULUKUUTA 2030

	Modernisaatiorahaston osuus
Bulgaria	5,84 %
Tšekki	15,59 %
Viro	2,78 %
Kroatia	3,14 %
Latvia	1,44 %
Liettua	2,57 %
Unkari	7,12 %
Puola	43,41 %
Romania	11,98 %
Slovakia	6,13 %

▼M4

———————

▼B

LIITE IV

14 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖJEN TARKKAILUA JA RAPORTOINTIA KOSKEVAT PERIAATTEET

▼M2

A OSA – Kiinteiden laitosten päästöjen tarkkailu ja raportointi

▼B

Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu

Päästöjä tarkkaillaan laskennallisesti tai mittausten perusteella.

Laskenta

Päästöt lasketaan seuraavan kaavan avulla:

Toimintatiedot × päästökerroin × hapettumiskerroin

Toimintatietoja (käytetty polttoaine, tuotantomäärät jne.) tarkkaillaan toimitustietojen tai mittausten perusteella.

Laskennassa käytetään hyväksyttyjä päästökertoimia. Toiminnalle ominaisia päästökertoimia voidaan soveltaa kaikkiin polttoainelajeihin. Oletuskertoimia voidaan käyttää kaikkiin muihin polttoainelajeihin paitsi ei-kaupallisiin polttoaineisiin (jätepolttoaineet, kuten autonrenkaat ja teollisuuden prosessikaasut). Hiiltä varten on vielä kehitettävä juonnekohtaiset oletuskertoimet ja maakaasua varten EU:n omat tai tuottajamaakohtaiset oletuskertoimet. Jalostamotuotteiden osalta voidaan käyttää hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) mukaisia oletusarvoja. Biomassan päästökerroin on 0.

Jos päästökertoimessa ei oteta huomioon sitä, että osa hiilestä on hapettumatonta, on lisäksi käytettävä hapettumiskerrointa. Jos toiminnalle ominaiset päästökertoimet on laskettu ja hapettuminen on niissä jo otettu huomioon, hapettumiskerrointa ei tarvitse käyttää.

Direktiivin 96/61/EY mukaisia hapettumiskertoimia on käytettävä, ellei toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että toiminnalle ominaiset kertoimet ovat tarkempia.

Kunkin toiminnan, laitoksen ja polttoainelajin osalta laaditaan erilliset laskelmat.

Mittaus

Päästöjen mittaamisessa käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä. Mittaustulokset varmennetaan niitä tukevilla päästölaskelmilla.

Muiden kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailu

▼M9

Käytetään standardoituja tai hyväksyttyjä menetelmiä, jotka komissio kehittää yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa ja jotka vahvistetaan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

▼B

Päästöraportin laatiminen

Toiminnanharjoittajan on sisällytettävä laitosta koskevaan raporttiin seuraavat tiedot:

A. Laitoksen tunnistetiedot, mm.:

— laitoksen nimi;

— laitoksen osoite, johon kuuluu mm. postinumero ja maa;

— laitoksessa harjoitettavien liitteessä I mainittujen toimintojen laji ja numero;

▼B

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, telefaksinumero ja sähköpostiosoite; ja

— laitoksen omistajan ja mahdollisen emoyhtiön nimi.

B. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään laskennallisesti:

— toimintatiedot;

— päästökertoimet;

— hapettumiskertoimet;

— kokonaispäästöt; ja

— epävarmuus.

C. Kunkin laitoksessa harjoitettavan liitteessä I mainitun toiminnan osalta, jonka päästöt määritetään mittaamalla:

— kokonaispäästöt;

— tiedot mittausmenetelmien luotettavuudesta; ja

— epävarmuus.

D. Poltosta aiheutuvien päästöjen osalta raportissa on lisäksi oltava hapetuskerroin, ellei hapetusta ole otettu huomioon jo toiminnalle ominaista päästökerrointa määritettäessä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden avulla raporttien laatimista koskevat vaatimukset voidaan yhdistää jo olemassa oleviin raportointivaatimuksiin, jotta voidaan minimoida yrityksille raportoinnista aiheutuva taakka.

▼M2

B OSA – Ilmailutoiminnan päästöjen tarkkailu ja raportointi

Hiilidioksidipäästöjen tarkkailu

Päästöjä on tarkkailtava laskentamenetelmällä. Päästöt on laskettava seuraavalla kaavalla:

Polttoaineen kulutus × päästökerroin

Polttoaineen kulutukseen on sisällytettävä apuvoimalaitteiden polttoaineen kulutus. Kunkin lennon todellisia polttoaineen kulutustietoja on käytettävä aina kun se on mahdollista; kulutus on laskettava seuraavalla kaavalla:

Lentokoneen polttoainetankeissa olevan polttoaineen määrä, kun kone on tankattu lentoa varten – lentokoneen polttoainetankeissa olevan polttoaineen määrä, kun kone on tankattu seuraavaa lentoa varten + tätä seuraavaa lentoa varten tankattu polttoaineen määrä.

Jos polttoaineen todellisia kulutustietoja ei ole saatavilla, on käytettävä standardoitua monivaiheista menetelmää polttoaineen kulutuksen arvioimiseksi parhaan käytettävissä olevan tiedon perusteella.

Laskelmissa on käytettävä IPCC:n vuoden 2006 inventaario-ohjeista tai näiden ohjeiden päivityksistä saatuja oletuspäästökertoimia, elleivät hyväksyttyjä analyyttisiä menetelmiä käyttävien riippumattomien ja akkreditoitujen laboratorioiden määrittämät toimintakohtaiset päästökertoimet ole tarkempia. Biomassan päästökerroin on nolla.

Kunkin lennon ja polttoaineen osalta on laadittava erilliset laskelmat.

▼M2

Päästöraportin laatiminen

Kunkin ilma-aluksen käyttäjän on sisällytettävä 14 artiklan 3 kohdan mukaiseen raporttiinsa seuraavat tiedot:

A. Ilma-aluksen käyttäjän tunnistetiedot, muun muassa

— ilma-aluksen käyttäjän nimi,

— hallinnoiva jäsenvaltio,

— käyttäjän osoite, postinumero ja maakoodi sekä yhteystiedot hallinnoivassa jäsenvaltiossa, jos osoite on muu kuin käyttäjän osoite,

— ilma-alusten rekisteritunnukset ja ne ilma-alustyypit, joita käytetään raportin soveltamisalaan kuuluvalla kaudella sellaisen liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan harjoittamiseen, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— lentotoimintaluvan ja liikenneluvan numero ja luvat antaneen viranomaisen nimi; luvilla tarkoitetaan lentotoimintalupaa ja liikennelupaa, joiden nojalla käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite,

— ilma-aluksen omistajan nimi.

B. Kunkin polttoainetyypin osalta, jonka päästöt lasketaan:

— polttoaineenkulutus,

— päästökerroin,

— kokonaispäästöt sellaisten lentojen osalta, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— kokonaispäästöt, jotka ovat aiheutuneet

— lennoista, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä, ja jotka lähtevät jäsenvaltion alueella olevalta lentopaikalta ja saapuvat saman jäsenvaltion alueella olevalle lentopaikalle,

— muista lennoista, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— kokonaispäästöt sellaisten lentojen osalta, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana kautena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä, ja jotka

— lähtevät EU:n jäsenvaltiosta, ja

— saapuvat EU:n jäsenvaltioon kolmannesta maasta,

— epävarmuus.

Tonnikilometritietojen tarkkailu 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamista varten

Tämän direktiivin 3 e artiklan 1 kohdan tai 3 f artiklan 2 kohdan mukaista päästöoikeuksien jakamista koskevaa hakemusta varten ilmailutoimintaa koskevat tonnikilometritiedot on laskettava seuraavan kaavan mukaisesti:

tonnikilometrit = matka × hyötykuorma

jossa

’matkalla’ tarkoitetaan lähtölentopaikan ja saapumislentopaikan välistä isoympyräreittiä, johon on lisätty kiinteä tekijä 95 km; ja

▼M2

’hyötykuormalla’ tarkoitetaan kuljetetun rahdin, postin ja matkustajien kokonaismassaa.

Hyötykuormaa laskettaessa

— matkustajien määrä on ilma-aluksessa olevien henkilöiden määrä lukuun ottamatta miehistöä,

— ilma-aluksen käyttäjä voi soveltaa kyseisiä lentoja koskevissa massa- ja massakeskiöasiakirjoissaan ilmoitettujen matkustajien ja kirjatun matkatavaran osalta joko todellisia tai standardimassatietoja, tai yhtä matkustajaa ja tämän kirjattua matkatavaraa koskevaa oletusarvoa 100 kg.

Tonnikilometritietojen raportointi 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamista varten

Kunkin ilma-aluksen käyttäjän on sisällytettävä 3 e artiklan 1 kohdan tai 3 f artiklan 2 kohdan mukaiseen hakemukseensa seuraavat tiedot:

A. Ilma-aluksen käyttäjän tunnistetiedot, muun muassa

— ilma-aluksen käyttäjän nimi,

— hallinnoiva jäsenvaltio,

— käyttäjän osoite, postinumero ja maakoodi sekä yhteystiedot hallinnoivassa jäsenvaltiossa, jos osoite on muu kuin käyttäjän osoite,

— ilma-alusten rekisteritunnukset ja ilma-alustyypit, joita käytetään hakemusta koskevana vuotena liitteessä I tarkoitetun ilmailutoiminnan harjoittamiseen, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— lentotoimintaluvan ja liikenneluvan numero ja luvat antaneen viranomaisen nimi; luvilla tarkoitetaan lentotoimintalupaa ja liikennelupaa, joiden nojalla käyttäjä harjoittaa liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta sen katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä,

— yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero, faksinumero ja sähköpostiosoite, ja

— ilma-aluksen omistajan nimi.

B. Tonnikilometritiedot:

— lentojen määrä lentoasemapareittain,

— matkustajakilometrien määrä lentoasemapareittain,

— tonnikilometrimäärä lentoasemapareittain,

— matkustajien ja kirjatun matkatavaran massan laskemiseen käytettävä menetelmä,

— kaikkien sellaisten lentojen tonnikilometrimäärä, jotka on suoritettu raportin soveltamisalaan kuuluvana vuotena ja jotka ovat liitteessä I tarkoitettua ilmailutoimintaa, jonka osalta käyttäjän katsotaan olevan ilma-aluksen käyttäjä.

▼B

LIITE V

15 ARTIKLASSA TARKOITETUT TODENTAMISPERUSTEET

▼M2

A OSA – Kiinteiden laitosten päästöjen todentaminen

▼B

Yleiset periaatteet

1. Todentamisen piiriin kuuluvat kunkin liitteessä I mainitun toiminnan päästöt.

2. Todentamismenettelyssä otetaan huomioon 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava päästöraportti ja edellisen vuoden tarkkailutiedot. Todentamisen kohteena on tarkkailujärjestelmien luotettavuus, uskottavuus ja tarkkuus sekä ilmoitetut päästöluvut ja -tiedot, erityisesti:

   a) ilmoitetut toimintatiedot ja niihin liittyvät mittaukset ja laskelmat;

   b) päästökertoimien valinta ja käyttö;

   c) kokonaispäästöjen määrittämiseksi laaditut laskelmat; ja

   d) mittausmenetelmien valinnan tarkoituksenmukaisuus ja niiden käyttö, jos mittauksia on tehty.

3. Ilmoitetut päästöt voidaan vahvistaa vain, jos päästöt ovat luotettavien ja uskottavien lukujen ja tietojen perusteella kohtalaisen varmasti määritettävissä. Kohtalainen varmuus edellyttää toiminnanharjoittajan osoittavan, että:

   a) ilmoitetuissa tiedoissa ei ole ristiriitaisuuksia;

   b) tiedot on kerätty sovellettavissa olevien tieteellisten vaatimusten mukaisesti; ja

   c) laitoksen keräämät tiedot ovat täydellisiä ja johdonmukaisia.

4. Todentajalle on järjestettävä pääsy kaikkiin todentamisen kohteena oleviin paikkoihin, ja todentajalle on annettava kaikki tiedot todentamisen kohteesta.

5. Todentajan on otettava huomioon, onko laitos rekisteröity ympäristöasioita koskevaan yhteisön hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).

Menetelmät

Strategia-analyysi

6. Todentamisen on perustuttava kaikkien laitoksessa harjoitettavien toimintojen strategia-analyysiin. Todentajalla on tämän vuoksi oltava yleiskäsitys kaikista toiminnoista ja niiden merkityksestä päästöjen kannalta.

Prosessianalyysi

7. Esitetyt tiedot todennetaan paikalla laitoksessa silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Todentaja määrittelee pistokokein ilmoitettujen lukujen ja tietojen luotettavuuden.

Riskianalyysi

8. Todentaja arvioi laitoksen kaikki päästölähteet todetakseen laitoksen kokonaispäästöihin vaikuttavien päästölähteiden tietojen luotettavuuden.

▼B

9. Todentajan on edellä mainitun arvioinnin perusteella nimenomaisesti nimettävä päästölähteet, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja muita päästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyviä seikkoja, jotka voivat aiheuttaa virheitä kokonaispäästöjen määrittelyssä. Tämä koskee erityisesti päästökertoimien valintaa ja yksittäisten päästölähteiden päästöjen tason määrittämiseksi tarvittavia laskelmia. Erityistä huomiota on kiinnitettävä päästölähteisiin, joihin liittyy suuri virhemahdollisuus, ja edellä mainittuihin tarkkailuun liittyviin seikkoihin.

10. Todentajan on otettava huomioon tehokkaat riskinhallintamenetelmät, jos toiminnanharjoittaja käyttää sellaisia epävarmuuden minimoimiseksi.

Selvitys

11. Todentaja laatii päästöjen vahvistamisesta selvityksen, jossa todetaan, onko 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästöraportti tyydyttävä. Selvityksessä on nimettävä kaikki tehdyn todentamisen kannalta oleelliset seikat. 14 artiklan 3 kohdan mukainen päästöraportti voidaan julistaa tyydyttäväksi, jos kokonaispäästöjä ei todentajan mielestä ole ilmoitettu oleellisesti väärin.

Todentajan vähimmäispätevyysvaatimukset

12. Todentajan on oltava toiminnanharjoittajasta riippumaton ja suoritettava tehtävänsä ammattimaisen johdonmukaisesti ja objektiivisesti. Todentajan on tunnettava:

a) tämän direktiivin säännökset ja asiaa koskevat standardit sekä komission 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamat suuntaviivat;

b) todennettavia toimintoja koskevat lainsäädännölliset ja hallinnolliset vaatimukset; ja

c) laitoksen kutakin päästölähdettä ja erityisesti lukujen keräämistä, mittaamista, laskentaa ja raportointia koskevien tietojen syntytapa.

▼M2

B OSA – Ilmailutoiminnan päästöjen todentaminen

13. Tässä liitteessä vahvistettuja yleisiä periaatteita ja menetelmää on sovellettava liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvien lentojen päästöjä koskevien raporttien todentamiseen.

Tätä varten

a) edellä 3 kohdassa oleva viittaus toiminnanharjoittajaan on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjään ja 3 kohdan c alakohdassa oleva viittaus laitokseen on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-alukseen, jolla harjoitetaan raportin soveltamisalaan kuuluvaa ilmailutoimintaa;

b) edellä 5 kohdassa oleva viittaus laitokseen on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjään;

c) edellä 6 kohdassa oleva viittaus laitoksessa harjoitettavaan toimintaan on ymmärrettävä viittaukseksi ilma-aluksen käyttäjän harjoittamaan raportin soveltamisalaan kuuluvaan ilmailutoimintaan;

d) edellä 7 kohdassa oleva viittaus laitoksen sijaintipaikkaan on ymmärrettävä viittaukseksi niihin paikkoihin, joissa ilma-aluksen käyttäjä harjoittaa raportin soveltamisalaan kuuluvaa ilmailutoimintaa;

e) edellä 8 ja 9 kohdassa olevat viittaukset laitoksen päästölähteisiin on ymmärrettävä viittauksiksi ilma-alukseen, josta ilma-aluksen käyttäjä on vastuussa; ja

f) edellä 10 ja 12 kohdassa olevat viittaukset toiminnanharjoittajaan on ymmärrettävä viittauksiksi ilma-aluksen käyttäjään.

▼M2

Ilmailualan päästöraporttien todentamista koskevat muut säännökset

14. Todentajan on erityisesti varmistettava, että

a) kaikki liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan kuuluvat lennot on otettu huomioon. Tässä työssä todentajan on käytettävä ilma-aluksen käyttäjän liikennöintiä koskevia aikataulu- ja muita tietoja, kyseisen ilma-aluksen käyttäjän Eurocontrolilta pyytämät tiedot mukaan luettuina;

b) ilmailutoiminnassa käytettävän ilma-aluksen yhteenlasketut polttoaineen kulutusta koskevat tiedot ja ostettua tai muulla tavoin hankittua polttoainetta koskevat tiedot ovat johdonmukaisia.

Direktiivin 3 e artiklan ja 3 f artiklan soveltamiseksi toimitettujen tonnikilometritietojen todentamista koskevat muut säännökset

15. Tässä liitteessä säädettyjä 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen päästöraporttien todentamista koskevia yleisiä periaatteita ja menetelmiä sovelletaan soveltuvin osin myös ilmailun tonnikilometritietojen todentamiseen.

16. Todentajan on erityisesti varmistettava, että ainoastaan sellaiset lennot, jotka on tosiasiallisesti suoritettu ja jotka kuuluvat liitteessä I tarkoitettuun ilmailutoimintaan, josta ilma-aluksen käyttäjä on vastuussa, on otettu huomioon 3 e artiklan 1 kohdan ja 3 f artiklan 2 kohdan mukaisessa ilma-aluksen käyttäjän hakemuksessa. Tässä työssä todentajan on käytettävä ilma-aluksen käyttäjän liikennetietoja, kyseisen ilma-aluksen käyttäjän Eurocontrolilta pyytämät tiedot mukaan luettuina. Todentajan on myös varmistettava, että ilma-aluksen käyttäjän raportoima hyötykuorma vastaa niitä hyötykuormatietoja, jotka ilma-aluksen käyttäjä tallentaa turvallisuustarkoituksia varten.